

ARCHIEF PENSIONADO'S 2016

DONDERDAG 29 DECEMBER

Vandaag waren we met z'n drieën; Pieter Stassen, Geert Cremers en mijzelf. In overleg is door mij een ritje uitgezet. De route voerde via Montfort, Linne en over de Sluis naar Buggenum, Nunhem, Haelen, Leveroy en terug over Kelpen en Grathem. Afstand ca. 60 km; gemiddelde temperatuur 1,9 graden en veel (dichte) mist "aan de andere kant" van de Maas. Niet onvermeld mag blijven dat Pieter de rit voort 98% op kop heeft gereden.

Resteert de vraag: waar waren toch de andere Pensionado's ?

Groetjes

Huub van Eck

DONDERDAG 22 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

CATSOP-VLIEGVELD

's Morgens regen, maar 's middags was het toch gewoon droog. Wel was de weg nog nat maar dit is geen excuus om niet te gaan fietsen. Toch waren er maar twee mensen op het Hingen om 1 uur. John en John waren de dapperen die niet bang waren om hun fiets te moeten poetsen. John Wolters stelde voor om zijn favoriete trainingsritje, richting Catsop, te rijden. John V., die zich 's winters nergens mee wil bemoeien, zei natuurlijk dat dit goed was en zo togen ze op pad. Via de gebruikelijke binnenwegen ging de rit richting Stein en zo naar Catsop. De wegen waren wel behoorlijk smerig, dus de fiets werd behoorlijk vies. Maar het was een leuk rondje en samen, met het kopwerk natuurlijk voor John W., werden de kilometers afgelegd. Met een kleine 70 km. op de teller kwamen we weer terug op het Hingen. De fietsen zagen er niet uit maar poetsen hoort er nu eenmaal ook bij. Op zaterdag was hiervan helemaal niets meer te zien want toen blonken de karretjes weer alsof ze uit de showroom kwamen. Dus ook al is het een beetje vies, toch maar fietsen, heren en dame!

Het Fluitend Hert

MAANDAG 19 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

LÜTTELFORST-HEINSBERG

Een kleine wereld vanmorgen. De mist bleef behoorlijk lang hangen. Toch waren er weer 13 rijders present voor wat vandaag afgesproken werd de laatste Pensionado'srit van het seizoen 2016. Volgende week maandag is het tweede Kerstdag en dan moeten we de resten van het Kerstdiner nog opmaken, dus deze dag zal er niet officieel gefietst worden. Natuurlijk is iedereen vrij om, als hij of zij dat wil, de overtollige kilo's er van af te rijden. Omdat Sef graag om 2 uur thuis wilde zijn werd de route hier natuurlijk op aangepast. Eerst werd er, voor de zoveelste keer dit jaar, richting Meinweg gereden. Boven werd er netjes gewacht op de langzamere goden en samen ging het nu richting Lüttelforst. Henk pakte zoals gewoonlijk de koppositie en dus was het tempo zodanig dat iedereen kon volgen. Via Merbeck en Rödchen ging het door het bos richting Birgelen. Het bospad lag er slecht bij vandaag, veel bladeren en behoorlijk nat, dus uitkijken geblazen. Beneden werd weer mooi gehegroepeerd en zo ging het naar Kempen. Van hieruit langs de gevangenis naar Heinsberg en

toen het mooie, maar wel bochtige fietspad richting Obspringen. Sef vertrouwde het niet helemaal en hij besloot een kortere weg richting Koningsbosch te nemen. De groep reed wel de door Har en Henk geplande route. Dit voerde ons via Braunsrath en Waldfeucht naar Saefelen. Wil vond het in Waldfeucht welletjes en draaide af richting Montfort. De groep maakte de rit of via Koningsbosch. Sef Was wat voorbarig geweest want om 5 voor twee waren we aangekomen in Koningsbosch, dus dat zou mooi op tijd zijn geweest. Wat meer vertrouwen hebben in onze wegkapiteins, Sef. De weg naar huis was nu vlug gemaakt en na 85 km. kwamen we weer aan op het Hingen, een mooie rit en een goede afsluiting van het seizoen 2016 voor de officiële Pensionado'sritten.

Als we het hele seizoen even de revue laten passeren zien we dat Geert Cremers de man is met de meeste deelnames, 33 keer van de 40 ritten was hij present. In die 33 ritten heeft hij 3.410 km. afgelegd, een prima prestatie. In totaal hadden we 526 deelnemers die samen maar liefst 53.300 km. bij elkaar hebben gefietst. De afstand van de 40 reguliere ritten was samen precies 4000 km., dus als je wil kan je bij de Pensionado's op maandag best wel wat kilometers maken. Natuurlijk wordt er, als het weer het toelaat, op donderdag 22 en donderdag 29 december nog gereden vanaf 1 uur op het Hingen. Dus helemaal klaar zijn we nog niet.

Het Fluitend Hert

Donderdagmiddagrit 15 december.

Ondanks het aantal afmeldingen stonden nog 3 rijders aan de start op het Hingen: Har Feijen, Geert Creemers en Har van der Vorst. Aangezien er oostenwind waaide werd besloten om via Ilbrink, Spaanshuisken naar Saefelen te rijden. Vervolgens via Breberen naar Schierwaldenrath, bij het station kwam Jaak Weijers uit een zijweggetje gefietst (hij was ons op het Hingen misgelopen). Dus vervolgden we de weg verder met ons vieren richting Heinsberg. Vanaf hier stuurde Geert ons binnendoor naar Karken en Posterholt. Toen reden we door het Reutje naar Montfort, hier draaide Geert af naar huis. Omdat het mooi weer was besloten we om via Maasbracht, Stevensweert en Ohe en Laak naar huis te gaan. Hier aangekomen hadden we 70 km op de teller en was het weer een mooie fietsmiddag.

Gr.

Har van der Vorst

MAANDAG 12 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

ELMPT-BRÜGGEN

Volle bak alweer op het Hingen. Maar liefst 16 rijders meldden zich voor een van de laatste maandagritten van dit jaar. Ook weer boven water was Henrie, die we een paar weken geleden opeens kwijt waren. En voor de eerste keer bij de Pensionado's zagen we Peter Schmitz uit Montfort, die we vroeger wel eens op zaterdag en donderdag hebben gezien. Welkom, Peter, bij dit selecte gezelschap. De 500ste deelnemer aan de Pensionado'sritten van dit jaar was Koos Jans. Wel geen trofee, maar evengoed van harte gefeliciteerd met deze mijlpaal. Het gesprek van deze morgen was natuurlijk de ongelukkige valpartij afgelopen zaterdag van Wil v. Montfort. Later hebben we gehoord dat hij een gebroken rib heeft en een gekneusde schouder. Namens alle Suisters en vooral namens de Pensionado's wensen we Wil een voorspoedig herstel toe. Hub v. Eck nam de taak op zich om voor een route te zorgen. Hij stelde voor om richting Elmpt te gaan dit keer. Jo Storms en Cor waren de kopmannen van het eerste uur, met in hun wiel Hub voor de nodige aanwijzingen. Het liep lekker en ondanks de grote groep vielen er geen gaten. Via Asenray ging het naar Elmpt, waar in de lange beklimming een plaspauze werd ingelast. De route was prachtig en het liep lekker. We kwamen op wegen waar de meesten nog nooit van hun leven waren geweest. Hub hield het prima in de hand en zo bereikten we het verste punt, Brügggen. John gaf aan dat hij graag om 2 uur thuis wilde zijn en Hub

paste de route aan, zodat dit zou lukken. Dus nu ging het in zuidelijke richting. Ondertussen was Henk op de eerste rij plaats gaan nemen en ook hij hield het prima in de hand. Wel moest er een keer geroepen worden omdat een groepje een drukke weg niet over kwam i.v.m. het verkeer. Toch evengoed omkijken want soms lukt het niet om aan te sluiten. Toch werd de groep weer netjes herenigd en samen ging het richting St. Ludwig. In Vlodrop reed iemand lek. Wie het was en hoe het gefikst werd is de schrijver niet bekend. Want om toch op tijd thuis te komen besloot John, natuurlijk in overleg met de rest, om alleen meteen door te rijden en niet te wachten op de depannage. Maar nu moest hij wel helemaal alleen tegen de wind in rijden. Eigen schuld, dikke bult, zullen we maar zeggen. Toch bereikte hij het Hingen rond de klok van twee uur, dus missie geslaagd. Hub, bedankt voor de prachtige route van een kleine 85 km, een aanrader om een volgend jaar eens op de kalender te zetten.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 8 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BRUG STEIN

Vandaag waren we alweer met 9 personen. Wil, Har, Geert, Hub, Cor, Pieter, Annie, Har en John. Omdat er een flinke zuidenwind stond werd besloten om via Heppeneert naar de brug in Stein te gaan. Hub, na een korte rustperiode weer van de partij, nam het voortouw en hij stuurde ons richting Maaseik. Maar toen de wind echt op de kop stond waren het natuurlijk Wil en Har die het vuile werk opknaptten. Maar in Maaseik was het opeens afgelopen voor Cor. De naaf van zijn voorwiel was helemaal gescheurd, dus dat werd moeilijk. Hij zou een fietsenmaker in Maaseik opzoeken en wij mochten doorrijden. Zo gezegd, zo gedaan. Op het fietspad in het open veld werden echte waaiers gevormd en zo kon iedereen volgen. Af en toe moest Wil wel eventjes tot de orde worden geroepen, want het schijnt dat hij niet voelt dat het waait. Gelukkig is hij zo collegiaal dat hij aan dit verzoek gevolg geeft zodat de groep mooi bij elkaar kon blijven. Geert had ook nog een ongelukkig momentje. Hij zat zo dicht op het wiel van John dat hij er tegen aan reed. En dan kun je het schudden. Er was geen houden aan en hij eindigde langs de kant in het gras. Gelukkig zonder gevolgen zodat hij weer gewoon verder kon. Oen we de brug in Stein gepasseerd waren was het leed geleden. Met de wind in de rug ging het nu weer richting Hingen, langs de gebruikelijke weg tussen Maas en Kanaal. Ook nu moesten we Wil af en toe vermanend toespreken want met wind in de rug zet hij meteen enkele tandjes bij. In Oud-Urmond kwamen we ineens Cor weer tegen. Hij had van de bewuste fietsenmaker een ander wiel gekregen en kwam ons nu dus tegemoet. Natuurlijk sloot hij meteen weer netjes aan zodat we verder weer als complete groep konden rijden. Probleemloos werden de overige kilometers afgelegd en Har gaf ons nog een extra lusje over de Hei in Susteren cadeau. Zo bereikten we ruim op tijd weer het Hingen, 65 km. op de teller en : LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

Sint Nicolaas rit van 5 december.

Ondanks het koude weer en enkele afmeldingen stonden er nog 9 ridders aan de start. Wil van Montfort, Henk Swillens, Piet Clout, Geert Creemers, Wil Nissen, Annie van de Venne , Koos Jans, John Wolters en Har van der Vorst. In verband met de oostenwind werd gekozen voor een rit naar Duisland.

We reden richting Sleik, Ilbrink, Koniningsbosch naar Spaanhuiskens en Saeffelen. Op het einde van de weg links/rechts richting Breberen. Hier heeft Wil Nissen afscheid van ons genomen na een ontvangen telefoontje. Achtereenvolgens kwamen we door de volgende plaatsen, Hatterath, Leiffarth, Oberbruch, Laffeld, Selsten, Braunrath, Obspringen, (en door de plaatsen die ik misschien vergeten ben) in Haaren aan.

Hier werd over overlegd of we rechtstreeks naar huis gingen of via Rothenbach, anders waren we misschien te vroeg thuis met het mooie winterweer. We besloten via Rothenbach naar huis te gaan,

met gevolg dat we nog door Steinkirchen en Effeld moesten rijden om in Rothenbach uit te komen. Van hieruit via Etsberg-Vlodrop richting de Holst, vervolgens door naar het Reutje en Montfort. Hier namen we afscheid van de ridders uit Montfort. De rest ging door richting Hingen. Net achter de camping namen we afscheid van Wil en in Sint Joost draaiden de Sint Joostenaren rechts af. Henk en Annie bleven nog over en zij gingen gezamenlijk naar huis. De gehele weg werd het kopwerk gedaan door Wil en Henk, bedankt mannen. De afgelegde afstand bedroeg 88 km , het weer was uitstekend, dus weer een mooie rit van de pensionado's

Gr

Har van der Vorst

.DONDERDAG 1 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

CATSOP

Na het geweldige weer van afgelopen zaterdag en maandag was het vandaag toch wat minder. Wel niet zo koud, maar het was bewolkt en er zou motregen komen. Toch alweer 5 deelnemers, Har v.d V., John W., Geert, Pieter en John V. Geert gaf aan dat hij graag wat eerder dan 4 uur thuis wilde zijn en natuurlijk werd de route hierop aangepast. John W. stelde voor, omdat de wind uit het zuiden kwam, richting Catsop te gaan. Niet over de bekende weg, maar via allerlei binnenwegen ging het naar Stein en zo richting Catsop. Pieter en Har waren de kopmannen en het tempo was natuurlijk aangepast aan de Pensionado's. Dus iedereen kon prima volgen. John stuurde ons door allerlei sluij door, kruip door weggetjes en zo kwamen we uit in Beek. Eventjes naar de tijd gekeken en de route weer aangepast. Via Kelmond, waar we nog een klimmetje kregen dat de meesten van ons in al die jaren nog nooit hebben gehad, ging het nu naar Neerbeek en van hieruit door Sittard naar huis. Ondertussen viel er inderdaad wat miezel maar dat mocht geen naam hebben. Met 65 km. km. op de teller kwamen we ruim op tijd weer terug op het Hingen zodat geert netjes op tijd was.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 28 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

WINTERTIME

Inderdaad, flinke vorst in de nacht. En om 11 uur was het nog behoorlijk fris. Daarom kwamen de Pensionado's goed beslagen ten ijs. Wintermutsen, een flinke scheut Beerenburg in de bidon, Snelle Jelle met dik de roomboter erop, en natuurlijk flink ingepakt. Zo konden we er wel tegen. 11 Ridders durfden de kou te trotseren en tekenden de presentielijst op het Hingen. Lex was wel een beetje aan de late kant, misschien had hij nog eerst het ijs van zijn fiets moeten krabben? De wind was nog Noordelijk, dus eerst die kant op. Har v.d. Vorst stelde voor om richting Kessel en Helden te gaan. Niemand had hier bezwaar tegen en samen met Henk namen deze twee kleppers de kopplaatsen in. En de hele rit hebben ze dit netjes volgehouden. Chapeau, heren, zo is het fietsen bij de Pensionado's een fluitje van een cent voor de volgers. John nestelde zich zoals gewoonlijk achteraan en dit heeft hij ook de hele rit volgehouden. Zo kon hij uitstekend kijken of er niet iemand in de problemen zou kunnen komen maar hij heeft vandaag niet hoeven in te grijpen. Want het tempo was werkelijk geweldig, de juiste snelheid voor iedereen en na de bochten werd er eventjes rustig aangezet zodat er geen gaten vielen. Dus werden de kilometers richting Helden lekker afgelegd en gezellig keuvelend ging het van een leien dakje. Terug natuurlijk een tandje bij maar het bleef heel goed te doen. De mensen uit Montfort, Piet en Geert, werden zoals gebruikelijk thuis afgezet en ook de St. Joostenaren, Har, Lex, Koos en John W. werden netjes thuisgebracht. Henk, Paul, Pieter, Annie en John V. kwamen rond 2 uur weer terug op het Hingen. Ruim 80 km. lekker gefietst en genoten van het heerlijke frisse weer. En als extra kunnen we melden dat we vandaag de 50.000 km. vol hebben gemaakt met de Pensionado's. Een behoorlijke afstand voor dit select groepje.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 24 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

NEER-LEUDAL-STEVENSWEERT

Vandaag was het werkelijk uitstekend weer om te fietsen. Toch waren er maar 5 deelnemers present. Hierbij ook de Carreraploeg van Math Salden. Omdat er een straffe noordenwind stond ging de rit vandaag richting Neer. Wil, een van de Carreramensen, en good-old Har v.d. Vorst kregen de taak om het kleine groepje aan te voeren. Dit deden ze voortreffelijk zodat iedereen prima kon volgen. Het fietspad naar Linne werd gepakt en zo over de Stuw. Nu kwam de andere Carrera-man, Jo, de kopplaats innemen en hij vroeg Lex om hem te assisteren. Lex liet zich niet kennen en nam plaats op de eerste rij. Dit hield hij een hele tijd netjes vol maar na een tijdje kwam Wil hem toch weer aflossen. Van achter uit hield John, zoals gebruikelijk, goed in de gaten dat het niet te hard ging, en dat werkte perfect. De kleine groep bleef netjes bij elkaar en genietend van het prachtige weer werd er lekker gefietst. De gebruikelijke route via Neer en Roggel was ons deel. Achter Neer was het leed geleden en kregen we wind mee. Meteen een tandje erbij, maar toch zodanig dat niemand moest lossen. Zo werden de kilometers afgelegd en in Maaasbracht werd besloten om er nog een lusje aan te breien. Anders zouden we te vroeg thuis zijn, en dat is ook weer niet de bedoeling. Dus ging het nog richting Stevensweert en de Laak en zo kwamen we ruim op tijd met toch 75 km. op de teller weer terug op het Hingen.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 21 NOVEMBER

WEER REGEN

De pensionado's zijn behoorlijk modern geworden. Buienradar wordt frequent geraadpleegd en op maandag waren de voorspellingen zodanig dat het alleen 's middags eventjes droog zou blijven. Dus de App werd druk gebruikt en bijna iedereen meldde zich af. Een enkeling vroeg zich af of we soms "Weiche Eier" waren geworden. Misschien had hij wel gelijk want van 11 uur tot dik half twee was het best te doen. Maar komende donderdag en zaterdag schijnt het goed fietsweer te worden, dus dan krijgen we nieuwe kansen. Dus met goed weer tot donderdag 1 uur op het Hingen.

MAANDAG 14 NOVEMBER

WEERT-MAASEIK

Tijdens het wachten bij John(die zich had afgemeld), kreeg Piet een telefoontje van Wil van Montfort, hij stond langs de Rijksweg met een lekke voorband. Wij zijn toen met z'n allen naar Wil gereden, alwaar onze vaste mecaniciens hulp boden. Zodoende waren we toen met 10 mensen. (Geweldig mensen, het echte Pensionado's gevoel. Opmerking van de redactie.)

Toen het euvel was verholpen stelde Huub voor dat we richting Wesseem gingen, zo gezegd zo gedaan. Vervolgens via Wesseem naar Thorn , Ittervoort en Neeritter. Van hier uit richting Stramproy nog steeds onder aanvoering van Huub en Lex.

In Stramproy namen Wil en Har het kopwerk voor hun rekening. We reden binnendoor via de stort naar Weert. Hier zaten we bijna in het centrum , maar met de wegekennis van Henk zaten we weer gauw op de binnenwegen. Henk en Wil fungeerden vanaf nu als kopmannen. We reden richting Tungalroy en Stramproy.

In Stramroy werd besloten dat we via Maaseik naar huis zouden rijden. Via de gebruikelijke binnenwegen bereikten we Maaseik. Bij het zwembad hoorden we de beroemde kreet lek!!! Deze keer was Cor het slachtoffer, maar met hulp van de reeds bekende mecaniciens werd het euvel zoals gebruikelijk snel verholpen, gelukkig maar, want het was geen weer om lang stil te staan.

Vol goede moed gingen we richting Roosteren, omdat het druk was met oversteken besloten we via de Bellekesweg in Dieteren naar huis te gaan. Achteraf gezien misschien een verkeerde beslissing, op dit stuk reden zowel onze mecaniciens Piet En John lek, was misschien niet gebeurd wanneer we via Roosteren naar huis waren gereden. Wie zal het zeggen. Uiteindelijk was het toch een mooie tocht ondanks de 4 lekke banden en hadden we 78 km afgelegd, zodat iedereen tevreden naar huis ging.

MVG

Har van der Vorst.

DONDERDAG 10 NOVEMBER

ALWEER REGEN

Om half een kwam er een flinke plensbui, dus de meeste Pensionado's hadden er vandaag geen zin in. Wel hoorden we later dat Har v.d. Vorst toch is gaan fietsen. Helemaal alleen heeft hij deze middag toch weer een kleine 80 km. gereden. Klasse Har, precies zoals Georg Strumpf het bedoelt. Radfahren is nicht für weiche Eier.

MAANDAG 7 NOVEMBER

Regen, dus de rit voor deze dag werd via de Pensionado's-app afgelast.

DONDERDAG 3 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GEERTS TRAININGSRONDJE

Ondanks het prima weer waren er vandaag maar 5 deelnemers voor de donderdagmiddagrit. Har F., Wil v. M., Geert, John W. en John V. geert stelde voor om zijn trainingsrondje eens te rijden. Iedereen was hier natuurlijk meteen voor, maar dat hebben we geweten. Normaal houdt Geert niet zo van klimmen, maar vandaag was het constant heuvel op en heuvel af. We begonnen maar meteen met Hillensberg en van hieruit ging het richting Thull. Eerst omlaag en meteen weer omhoog. Hierna kregen we de Beukeberg. De kleine klimmetjes onderweg hebben geen naam maar ze tellen wel door. Op een gegeven moment vond de wegkapitein dat het wat te langzaam ging en resoluut nam hij de eerste plaats over. Waar haalde hij het vandaag toch allemaal vandaan. Misschien gestopt met roken? Allerlei suggesties passeerden de revue maar Geert liet ons het achterste van zijn tong niet zien. Stoïcijns maalde hij door en de 4 volgers werden steeds stiller. Zo kregen we op het laatst ook nog de Kievelberg en toen mochten we naar huis. John V. werd op de Sleik afgezet omdat hij even naar de garage moest en de rest reed via Pey naar huis. Toch weer ruim 70 km. en ruim op tijd thuis.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 31 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MEINWEG-KEMPEN

Het kan verkeren, zoals Bredero het vroeger eens gezegd zou hebben. Vandaag was het weer een heerlijk weertje. Een stralend blauwe hemel met een lekker zonnetje, en geen wind. Dus weer volle

bak op het Hingen voor de eerste "Winterrit", met het vertrek om 11 uur. En alweer een nieuwe Pensionado voor 2016. Henk Hees, die van de zomer ook al eens is mee geweest bij een zaterdagrit, kwam het weer eens proberen. Verder de vaste deelnemers zodat we in totaal met 15 waren. John had een rit richting Valkenburg in gedachten maar de meerderheid koos voor Duitsland. Dus dit ging gebeuren want de meeste stemmen gelden. De aanloop was naar de Meinweg. Het tempo werd op Pensionado's snelheid gezet, dus 28 km. p/u. Natuurlijk waren er nu ook weer enkele mensen die sneller wilden maar in de wintertijd is dit hard genoeg. Als een groep werd er naar boven gereden en hier stopten we voor rijdersberaad. Wil v. Montfort zou graag om kwart over twee thuis zijn en Lex en Wil Hodzelmans wilden een wat kortere rit want ze zijn all twee herstellende van een griepje. Cor stelde voor om ons de weg te wijzen via Arsbeck en dan zo door de Selfkant te koersen zodat we op tijd in Maasbracht-Beek zouden zijn. Dit werd met algemene stemmen aangenomen en Cor werd op de eerste rij gezet. Hij bracht ons netjes door verschillende Duitse plaatsjes waarvan sommigen het bestaan nog niet wisten. Wel kregen we een minder goed fietspad te verwerken met geregeld opengebroken stukken. Door het Birgelerwald ging het naar Ophoven en zo via Kempen richting Haaren. Cor lette prima op zijn klokje en zo kon iedereen probleemloos volgen. Het weer bleef geweldig en het was echt genieten. Zo merkte een rijder op dat hij in de 40 jaar dat hij al fietste nog nooit zo lekker had gefietst. Dat tekent dus prima de sfeer die er heerst bij de Pensionado's. Via Putbroek ging het nu naar Montfort waar we afscheid namen van Piet en Geert. Cor had de smaak goed te pakken en ging nog een stukkie door. Hij zal wel een reep Snelle Jelle naar binnen hebben gewerkt want hij was niet te stoppen. In Brachterbeek werd Wil ruim op tijd afgeleverd. Lex besloot om van hieruit ook naar huis te fietsen maar Wil Hodzelmans voelde zich zo goed dat hij besloot om de hele rit mee af te maken. Dit betekende dat we via de Sluis en Stevensweert naar de Col du Canal reden. Vanaf Stevensweert kregen we twee nieuwe kopmannen. John Wolters en Har v.d. Vorst namen de taak over van Cor. En ze probeerden zowaar het tempo, dat Cor de hele rit zo perfect had weten te bewaken, wat op te voeren. John V., normaal onverbiddelijk, liet deze twee toch maar eventjes begaan en dus ging het wat sneller, maar wel zodanig dat niemand in de problemen kwam. Zo kwamen we, met een kleine 90 km. op de teller, weer terug in Echt. Annie besloot om de 100 nog eventjes vol te maken en reed nog mee naar St. Joost om de heren thuis te brengen. Een heerlijke tocht in prachtig weer. Jammer voor de mensen die nog moeten werken, maar wij hebben in ieder geval weer : "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 27 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BORGHAREN

8 Rijders waren present om 1 uur op het Hingen. Chris Ruyters en Jack Wijers waren weer present. En dan ook nog de "vaste" deelnemers, Har v.d. Vorst, Geert Creemers, Annie v.d. Venne, John Wolters, Lex Qvadlieg en John Vergoossen. Het was zuidenwind, dus werd er eerst richting Maastricht gereden. Chris en Har namen plaats op de eerste rij en hier bleven ze meer dan een uur, tot volle tevredenheid van de rest van het peloton. In een lekker tempo werd er, gezellig keuvelend, richting Meerssen gereden. Hier werd voor de optie Borgharen gekozen, een bij iedereen bekend rondje. Intussen had Jack de kopplaats van Har overgenomen maar aan de snelheid veranderde dat niets. Toen we in Borgharen draaiden kregen we de wind mee, en wie zagen we toen opeens op kop? Jjuist, Het Fluitend Hert. Met de wind mee durft hij het wel aan om ook eens zijn neus aan het venster te steken. Zoals we van hem gewend zijn hield hij het tempo steeds heel goed in de hand., en niemand die hiertegen ook maar het geringste bezwaar had. Chris was vandaag niet van de eerste rij weg te slaan. De hele rit heeft hij mooi kopwerk gedaan. Chris, bedankt. Af en toe kwamen nu de andere rijders ook eens naast Chris op de eerste rij zodat vandaag iedereen zijn portie kopwerk netjes heeft gedaan. In Grevenbicht werd er voor Illikhoven gekozen en hier reden we over de pas geopende brug naar Vissersweert. Nu nog over de dijk naar Kokkelert en zo ging het richting Echt. Intussen waren we alweer twee kampjes gepasseerd van de puzzel maar schijnbaar wist iedereen deze al. Maar het schijnt dat de afstand Hingen-Borgharen in de loop der jaren toch wat meer is geworden. Vroeger was dit 75 km., maar toen we om 4 uur weer aankwamen op het Hingen hadden we toch echt

85 km. op de teller staan. Evengoed was het weer een heerlijk fietstochtje.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 24 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASEIK-NEDERWEERT-HEIBLOEM

Vorige week hebben we wat te vroeg gejuicht, want vandaag was het toch echt herfst. Hierdoor kregen we verschillende afmeldingen van mensen die het niet vertrouwden en bang waren voor regen. Toch waren er nog 6 rijders present. Deze bikkels waren niet bang voor een buitje. De zes dapperen waren: Wil v. M., Har v.d. V., Koos J., Piet C., Geert C., en John V. De route werd besproken en Har zou ons de weg wijzen. Eerst werd er koers gezet naar Maaseik en van hieruit over de knooppunten naar Kessenich. Nu pakten we de route naar Stramproy op en zo kwamen we in Kelpen. Omdat het nog steeds niet regende werd er besloten om richting Nederweert te gaan. De kopmannen, Wil, Har en Koos, hielden een lekker tempo aan en iedereen kon goed volgen. Het bleef droog dus werd de route alweer aangepast. Van Nederweert ging het naar Aan het Kruis en zo naar Heibloem. Langzaam werd er toch wel hier en daar aan naar huis gaan gedacht, anders zouden we weer een rit van boven de 100 krijgen. Dus bij de Windmolens draaiden we rechtsaf richting Roggel. Nu was het geluk echter op en begon het zachtjes te druppelen. Wel kregen we nu ook de wind in de rug, dus het schoot evengoed lekker op. Achter Roggel werd eventjes gestopt om de regenjasjes aan te trekken en Wil stuurde ons nu via Haelen richting Horn. Langs het Kanaal werd hierna netjes naar de stuw gereden en zo via Maasbracht-Beek, (Dus Wil werd ook een keer mooi thuis afgezet) en St. Joost naar huis. Alweer 90 km. meegepikt en ondanks de regen: LEKKER GEFIETST. Volgende week 31 oktober vertrekken we weer om 11 uur. Want in het weekend van 29/30 oktober wordt de klok weer verzet en we passen ons hier natuurlijk meteen bij aan. Dus in de wintertijd, 11 uur op de Kasteelweg bij John.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 17 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASTRICHT-REKEM

Hebben we de herfst al achter ons gelaten? Vandaag was het een heerlijk weertje. En toch maar 1 rijder met korte broek. Koos kwam van vakantie terug en had de warmte van Samos nog in de benen zitten. De rest, in totaal 12 man, koos toch voor iets warmers. Er werd besloten, omdat het zuidenwind was, om richting Maastricht te gaan en dan over de Belgische kant terug. In een lekker tempo, door iedereen goed te volgen, ging het zuidwaarts. Op kop werd er geregeld afgewisseld en zo ging het gestaag richting Maastricht. In Berg a.d. Maas kregen we onze eerste leuke band van vandaag. Er zouden er nog twee volgen, dus we kregen onze portie weer. Piet was de pechvogel maar gelukkig werd dit weer snel en vakkundig opgelost. In Maastricht was er eventjes verwarring want sommigen meenden dat we Maas niet over hoefden. Maar de vaste Maastrichtgangers hadden de groep weer snel op het juiste pad. Nu kregen we wind mee wat resulteerde in een hoger tempo. Maar als John meegaat wordt strak de hand gehouden aan het juiste Pensionado'stempo. Dus ook nu gold weer, iedereen kon goed volgen en niemand kwam in de problemen. Wel reed Koos over een steen wat zorgde voor de tweede leuke band. Piet en John werkten weer goed samen en ook dit varkentje was zo gewassen. Eenmaal in Rekem aangekomen werd het wat rommelig. Sommige mensen hadden andere ideeën over de terugweg en zo kwam het dat we hier linksaf gingen, richting de Mechelse hei. Een prachtige route maar vandaag lag ze er toch niet zo mooi bij. Veel rommel op de paden en het was dan ook goed uitkijken. Toch lukte het prima en zo kwamen we aan in Maasmechelen. John vond het nu wel genoeg en hij stuurde zijn troepen door het centrum van Maasmechelen richting Kanaal.

Nadat we de Kermis gepasseerd hadden, een stuk van ruim een kilometer met allerlei attracties, kwamen we bij de brug over het kanaal. Hier kregen we de derde leuke band. Geert was nu de pechvogel maar ook dit akkefietje werd vakkundig opgelost door onze vaste monteurs, Piet en John. John Wolters nam nu het heft in handen en hij stuurde ons de Maas weer over. Door Stein en zo richting Graetheide. Via de gebruikelijke weg kwamen we weer terug op het Hingen. Een rommelige rit omdat er teveel verschillende wegkapiteins waren. Maar evengoed kunnen we zeggen dat we lekker hebben gefietst. Alweer 105 km. kunnen bijschrijven en de groep mooi bij elkaar gebleven, maar dat is gelukkig heel normaal bij de pensionado's.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 13 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

PRUMMERN

Een heerlijk weertje vandaag, maar wel een straffe Oostenwind. Maar liefst 11 deelnemers voor deze donderdagmiddagrit. Voor de eerste keer erbij was Harry Cuypers en ook weer aan het vertrek stond Jack Wijers. Verder de "normale" deelnemers die we meestal op de donderdagmiddag mogen verwelkomen. Gezien de wind werd er gekozen om de rit naar Prummern te doen. Dit als voorbereiding voor de rit van zaterdag naar Gereonsweiler. Leon en John namen de eerste beurt op zich. Maar voor John ging het toch wat te hard want al bij de boerenbond begon zijn hart op te spelen. Het ritme zakte niet zoals normaal dus hij moest het tempo royaal laten minderen. Omdat dit toch wel erg langzaam was gaf hij aan dat hij terug naar huis zou gaan. Maar toen kwam de echte SUIST-gedachte weer boven en unaniem werd er besloten om zodanig te rijden dat John het ook kon volgen. Gelukkig werd alles weer normaal net voor Illbrink en kon hij weer op het gewone tempo doorrijden. Heren, bedankt voor dit mooie gebaar. In een evengoed aangepast Pensionado's-tempo ging het nu de bekende weg richting Prummern. In Beeck wilden sommigen weer persé naar het Bauerncafé voor de Kuchen, maar jammer genoeg hadden we hier geen tijd voor. Nu kregen we wind mee wat goed te merken was aan het tempo, maar John hoefde slechts eenmaal te waarschuwen dat het toch weer te hard ging. Via Schleiden, voor sommigen alweer de eerste keer in hun leven, ging het naar huis. Montfort en St. Joost werd weer netjes thuis afgezet en ruim voor 4 uur, met 75 kilometers, waren we weer netjes op tijd.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 10 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

LÖVENICH

Het winterseizoen is nu toch echt begonnen. Vanmorgen was het behoorlijk frisjes, maar er zijn natuurlijk altijd mensen die dit niet voelen. Zo presteerde Wil Hodzelmans het om evengoed met blote benen aan het vertrek te komen. Je wordt toch alleen maar van boven koud, was zijn opmerking. Maar de rest vond dit toch te frisjes en was lekker warm aangekleed. Er werd voorgesteld om nog maar eens naar de bakker te gaan. Iedereen was hier meteen voor. Wel werd er gevraagd om het niet te lang te maken. 90 Km. vond men wel genoeg voor vandaag. En zoals gebruikelijk bij de Pensionado's werd aan alle wensen voldaan. Wil v. Montfort en John namen de taak op zich om de groep, 11 man sterk vandaag, aan te voeren. En men liet deze twee rustig begaan. Niemand maakte aanstalten om over te nemen, ook toen John zich demonstratief liet terugzakken kwam er geen reactie. Of men te voorzichtig is geworden of omdat, zoals Wil het opmerkte, John de laatste tijd wat veel praatjes krijgt en af en toe de knuppel in het hoenderhok gooit. Boontje komt om zijn loontje, zullen we maar zeggen. Na een klein uurtje kwam dan toch eindelijk aflossing. Michiel loste John af en zo kon hij zich weer verschuilen in de buik van het peloton. De route is intussen bij iedereen bekend

zodat we probleemloos, in een lekker Pensionado'stempo, de bakker bereikten. Omdat we de extra lus er niet bij hadden gepakt waren we binnen de twee uur op onze bestemming. De koffie en de vlaai was, zoals vanouds, weer voortreffelijk en na deze welverdiende pauze ging het weer huiswaarts. Nu werd de optie Baal weer genomen en via Hückelhoven ging het naar Kempen. Hier hadden we toch weer een "Platte". Har Fijen was weer het slachtoffer maar Piet had dit varkentje weer zo gewassen. John stuurde zijn troepen, om toch aan de 90 km. te komen, nog over Voorst en Posterholt en zo konden we na 90 km. weer afscheid nemen van de mensen uit Montfort. Ook de St. Joostenaren werden netjes thuis afgezet en na ongeveer drie en een half uur waren we met 90 km. op de klok weer terug op het Hingen.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 6 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

NEER-LEUDAL-KANAAL

Het donderdagavondprogramma is afgelopen, dus hebben de Pensionado's alweer het winterprogramma gestart. Op deze eerste donderdagmiddag van de wintertijd stonden 8 rijders klaar voor een ritje van 1 uur tot 4 uur. Pieter kreeg de opdracht om voor de route te zorgen en hij stuurde ons Noordwaarts, dus eerst tegen de wind. Leon en Wil namen plaats op de eerste rij en de rest bleef netjes in het wiel. Wel moest er eventjes doorgegeven worden dat het wintertijd was, dus het tempo moest wat worden geminderd. Dit werd vooraan goed begrepen en meteen werd er een tandje teruggeschakeld. Zo fietsen we lekker kletsend de kilometers weg. Niet de normale route via Heythuysen, maar een omweg om dit plaatsje heen. Ook Leveroy werd aangedaan en toen besloot men om via het Kanaal naar huis te rijden. Har besloot via Ell te gaan maar of dit korter was waag ik te betwijfelen. Om de 3 uur vol te maken brachten we Geert nog netjes thuis in Montfort en zo kwamen we, na precies 3 uur, dus om 4 uur, weer terug op het Hingen. Lekker gefietst en voldaan aan de opdracht.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 3 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BUSJOP

Vanmorgen was weer de eerste keer dat we om 10 uur vertrokken, en raar maar waar, het miezerde zelfs een beetje. Toch waren we weer met 12 rijders. Grote afwezigen waren de 2 kopmensen van het klassement, Paul en John. John zat aan de Moezel te genieten van een welverdiende vakantie en of Paul op de kermis was, wie weet. Voor vandaag werd er gekozen voor een vlakke rit. Har Fijen werd gebombardeerd tot routekapitein en hij stuurde ons richting Maaseik. Van hieruit weer omhoog richting Kessenich en Thorn. Hierna kregen we een rondleiding door Midden-Limburg. Over allerlei leuke binnenwegen ging het achtereenvolgens naar Vestjeshoek, Braakpoel, Aan het Kruis, Caluna, Op de Bos en zo nog verschillende plaatsen waar de meesten nog nooit van hebben gehoord. Het weer was intussen helemaal opgeklaard en onder een lekker zonnetje reden we in een Pensionado'stempo door het prachtige Midden-Limburgse land. Een enkele keer, in Baexem, was er een kort oponthoud omdat Piet lek reed. Maar dit had hij natuurlijk zo gefikst. Met Wil en Leon op kop had iedereen vandaag een makkie want ze deden het vandaag uitermate netjes. Na twee en een half uur begon de roep om koffie weer de kop op te steken. Omdat we in de buurt van Roggel waren wist Annie wel een leuk plekje. Ze bracht ons naar een uitspanning midden tussen de bossen. Café Busjop, een prachtige gelegenheid voor een lekker kopje koffie en een goed stuk vlaai. Lekker op het terras, in het zonnetje, wat wil een mens nog meer. Het leven van een Pensionado is zo slecht nog niet. Na de welverdiende rustpauze ging het via Baexem weer terug naar huis. Wel werden de mensen van Montfort weer netjes thuis afgezet want dit lusje hadden we toch weer nodig om de 100 km. vol te maken. Een

prachtige rit, Har, bedankt. En het was weer helemaal: LEKKER GEFIETST.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 26 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

LÜTTELFORST-BEECK-GANGELT

Het houdt maar niet op. Vandaag, op deze laatste maandag van september, was het weer schitterend weer, en alweer stonden we met 14 man sterk aan het vertrek. Om 9 uur was het wel nog wat frisjes maar armstukken kunnen toch wel veel. Toch waren er nog steeds enkele bikkels uit Montfort die gewoon met korte mouwen op het appel verschenen. Op speciaal verzoek werd er vandaag gekozen voor een ritje naar Beeck. Hier heb je nl. het Bauerncafé waar ze voortreffelijke stukken taart hebben. Wil Nissen was er vandaag niet bij, hier zal hij wel van balen, dus moest John de route maar uitstippelen. Hij koos ervoor om eerst richting Meinweg te gaan. De mannen en een vrouw vonden het wel goed, dus lieten ze Lex en John lekker op kop rijden. Dit duurde vandaag zelfs 2 uur lang, dus je kunt je wel voorstellen dat er in een lekker Pensionado'stempo werd gereden. Lekker keuvelend werden de kilometers probleemloos afgelegd. Alleen op de Meinweg kwam er iemand anders op kop. Geert Creemers was vandaag beresterk en hij voerde de meute aan op deze klim. Niemand pakte over zodat Geert de hele klim alleen mocht voorgaan. Hij deed dit voortreffelijk, met de grote plaat voor, dus als hij wil kan hij echt wel omhoog. Even achter Merbeck kregen we toch weer een leuke band. Har Fijen stond plat, maar ook dit werd snel en vakkundig opgelost. Wel kregen we nu een striptease te zien want overal verdwenen armstukken en windstoppers. Een heel stuk bloter ging het hierna verder. De kopplaatsen werden nu ingenomen door Wil en Har, dus het tempo ging iets omhoog, maar natuurlijk bleef het goed te doen. John stuurde de meute via Kempen richting Ober- en Unterbruch. Na precies twee en een half uur kwam uit de groep alweer de roep om koffie. Ze konden wel een ingebouwde wekker hebben, zo nauw luistert dat bij sommige heren. Maar gelukkig waren we vlak bij Beeck zodat ze niet lang hoefden te wachten. Hier streken we neer op het grote terras, lekker in het zonnetje en de Kuchen liet niet lang op zich wachten. De stukken waren weer uitzonderlijk groot. Sommigen kozen zelfs voor een Seniorenstuk, want zo'n groot stuk kregen ze niet verwerkt. Ook de koffie werd geserveerd in echte mokken, dus het ontbrak ons aan niets. Na de welverdiende pauze ging het verder via Prummern. Om toch aan de kilometers te komen stuurde John de groep via Hochheid richting Hatterath en zo richting Gangelt. Via Jabeek ging het nu naar Hastenrath en Waldfeucht. Hier kwamen we Wil Nissen nog tegen die het vandaag alleen deed. Als hij van te voren had geweten dat Beeck de bestemming was had hij zeer zeker 's morgens ook erbij geweest. Omdat het de hele rit zo voortreffelijk gelopen was besloten we om de collega's uit Montfort maar weer eens thuis af te leveren. Hetzelfde gebeurde met de St. Joostenaren en enkele dapperen besloten zelfs om nog eventjes bij Paula op het terras de rit te evalueren. Alweer dik 125 km. gefietst, een heerlijk weertje, lekkere Kaffee und Kuchen, dus met recht: LEKKER GEFIETST. De volgende week is het vertrek om 10 uur, dus eventjes de wekker goed zetten. Als het weer zo goed blijft kunnen we dan ook nog eens een langere rit maken want Immendorf staat ook nog op het verlanglijstje van sommigen.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 19 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

3 LANDEN TOER WITTE STEIN

Het was wel eventjes frisjes om 9 uur, maar gaandeweg de ochtend werd het toch weer heerlijk weer. 13 Deelnemers stonden klaar voor alweer de 29ste rit van dit seizoen. Har Fijen had een route in gedachten door maar liefst 3 landen. We begonnen met een lusje door België via Maaseik richting Thorn. Leon en Har waren de kopmannen en ze hielden een tempo aan van iets onder de 30, dus prima voor de Pensionado's. In Nederland ging het via de sluis in Pol naar Linne en zo richting de Meinweg. Het tempo bleef lekker en de twee kopmannen wisten van geen wijken. Onder aan de Meinweg namen we afscheid van Annie die eerder thuis moest zijn omdat ze moest werken. De rest beklom de Meinweg mooi als een groep en zo reden we Duitsland binnen. Iedereen kon goed volgen en met 12 rijders bij elkaar kwamen we boven. Nu loste Henk Har af op de eerste rij, maar hij bleef wel voor in de groep want hij was vandaag de wegkapitein. Via een voor de meesten totaal nieuwe weg door Gützenrath en Laar ging het achter om Brüggen heen waarna we weer uitkwamen in Born. De weg richting Bracht was wel weer bekend en nu ging het naar Heidhausen en zo omlaag richting de Witte Stein. Hier kregen we de geplande koffiepauze met heerlijke vlaai. Na de welverdiende pauze kregen we de bekende weg via Reuver, Beesel en Asselt. Iedereen had het voortreffelijk naar zijn zin en de sfeer in de groep was geweldig. Door Boukoul, Asenray en Herkenbosch ging het nu richting Montfort waar we afscheid namen van Wil, Geert en Piet. Sommigen wilden er nog een lusje aan vastknopen omdat het zo lekker liep, maar de meerderheid vond het wel genoeg dus werd er gewoon via St. Joost richting het Hingen gereden. Alweer 120 km. op de klok en door het prima kopwerk van Leon, Har en Henk kon iedereen gemakkelijk volgen. En zo moet het ook bij de Pensionado,s.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 12 SEPTEMBER

KEVELAER

En ook vandaag hebben we weer twee verslaggevers, Paul en Pieter.

Een lang verhaal kort verteld: Het was een prachtige nazomerdag met een schitterende tocht naar Kevelaer!

Maar nu toch enkele details:

Ondanks de verwachte hoge temperatuur verschenen maar liefst 17 rijders op deze maandagochtend aan het vertrek. John Vergoossen was weliswaar ook aanwezig, doch wilde (kon?) vanwege rugklachten niet aan deze lange tocht beginnen. Ook aanwezig was Roger Deckers, die na een lang fietsweekeinde in Luxemburg, nog wat extra kilometers wilde fietsen en dus bij "de oudjes" aan sloot! Met Leon Renet en Wil van Montfort op kop werd richting het midden van onze mooie provincie gefietst. Het mag hier beslist niet onvermeld blijven dat diezelfde Leon en Wil de rest van de route (160 km!!!) deze koppositie niet meer uit handen hebben gegeven. Chapeau!! In de buurt van Kessel draaiden Har Feijen (te weinig kilometers de laatste weken) en Wil Hodzelmans (nog niet helemaal hersteld van een fikse verkoudheid) af. Langs de Maas ging het vervolgens verder richting Venlo. Enkele kilometers voorbij Grubbenvorst kreeg Koos Jans te maken met een lekke achterband. Echter, met John Wolters in de buurt is zo'n mankement snel verholpen. Dit akkefietje zou tevens ook het enige voorval blijken te zijn tijdens de gehele tocht! Rond de klok van 12.00 uur werd Kevelaer bereikt. Nadat diverse rijders een of meerdere kaarsjes hadden aangestoken, werd naar een geschikte rustplek gezocht. Vanwege de drukte in deze bedevaartsplaats, was het vinden van voldoende vrije plaatsen op een terras erg moeilijk. Daarom werd de groep in tweeën gesplitst, waarbij de ene helft binnen plaats nam en de andere helft een plek op het terras bemachtigde. De Kaffee und Kuchen smaakten weer ouderwets goed. Na het nuttigen van deze lekkernijen en het (bij)vullen van de bidons, werd aan de terugweg begonnen. Ondanks enkele stukken over slechte fietspaden verliep ook dit tweede deel van de tocht zonder noemenswaardige problemen. Slechts een enkeling kreeg wat moeite met het aantal kilometers. Nog vóór vier uur bereikten we weer gezond en wel (met 160 km op de teller) de thuishaven en konden we terugzien op een prachtige nazomerdag met een schitterende tocht naar Kevelaer!

Paul G.

12 september 2016 Hingen-Kevelaer en terug

Met 17 rijder(sters) aan de start, maar al snel werd duidelijk dat 2 personen vanwege gebrek aan fietsritme eerder zouden afdraaien. Waar ze precies de groep verlaten hebben weet ik niet, maar toen wij de oversteek met het veer deden vanuit Lottum, waren zij alweer richting Echt aan het fietsen neem ik aan. De rit was tot dan zonder problemen verlopen. Vanaf de start zijn Leon en Wil op de eerste rij gaan zitten en hebben die plek niet meer afgestaan. Hoewel op sommige punten was de GPS niet snel genoeg om de richting wijziging aan te geven en daardoor verloren zij hun positie, maar niet voor lang. Zij eisten hun plek dan weer snel op. Onderweg hebben we een keer moeten stoppen ivm een leeglopende achterband van Koos. Gelukkig was Johnny W aanwezig en de band werd snel gewisseld. Voor de direct aanwezigen heeft Johnny nog een demo band vullen met CO2 gegeven. Ik weet zeker, dat er rijders zijn die na deze demo naar de winkel snellen om ook zo'n pompje te kopen. Ondanks het oponthoud waren we toch rond 12 uur bij de kerk in Kevelaer. We kwamen nu binnen via de voetgangerszone en we werden als groep meerdere malen berispt omdat we al fietsend de zone gebruikten om naar de vermaarde kaarsen te gaan. Een van ns wist zelfs te vertellen dat iemand hem gezegd had dat een bekeuring 20 euro kost. Overigens was limburgs de voertaal op de terrassen en wij kunnen nog wel even vooruit, want volgens mij waren wij by far de jongsten in het centrum. Maar goed. Na het aansteken (en niet het opsteken heren!!!) van de kaarsen zijn we op het bekende adres geland voor kaffee und kuchen. En toen ook de bidons weer gevuld waren konden we beginnen aan de terugreis. Ook op de weg naar huis was de GPS soms te langzaam, maar het tafereel van de heenreis herhaalde zich. Als je dan terug komt en al wat km's in de benen hebt zijn die twee laatste pukkeltyes vlak voor de afdaling van de Meinweg toch wel lastig. Bij sommigen stonden de voeten al flink in brand. Ook opvallend was, dat er vaak gedronken werd. De zon en de uitputting deden dus hun werk. Rond 15.45 uur waren we terug hetgeen mijn buurman de uitspraak ontlokte: Das mooi, is mijn vrouw ook tevreden. Niemand maakte aanstalten om nog even na te kletsen op het terras, dus ik ga ervan uit dat ik niet de enige was die moe maar voldaan was. Het was weer zoals zo vaak: we hebben lekker gefietst.

Pieter S.

MAANDAG 5 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GRASHOEK-GROOTE PEEL

Van de rit van 5 september kregen we zowaar 2 verslagen binnen. Natuurlijk worden deze alle twee geplaatst want zoveel moeite moet toch worden beloond.

ROUTEVERSLAG PENSIONADA'S D.D. 05 SEPTEMBER

Ondanks de afwezigheid van John Vergoossen (dagje Efteling) meldden zich op deze maandagmorgen 15 Pensionada's op de Kasteelweg. Onder hen drie kanjers die de afgelopen weken geweldige fietsprestaties neergezet hadden.: Annie volbracht al fietsend het Pieterpad, Leon behaalde goud in de (Pyreneeën) Marmotte en Sef liet van zich horen op het wereldkampioenschap in Oostenrijk.

Na enig overleg werd besloten om richting Nationaal Park De Groote Peel te rijden. Net toen we weg reden, sloot John Wolters nog aan, zodat we met z'n zestienen op pad konden gaan.

Har en Jo namen de leiding van de groep en leidden ons via de stuw in Linne verder Midden-Limburg in. Met de wind in de rug schoot het lekker op en was er voldoende tijd en ruimte om zelfs gezellig met elkaar de nieuwsfeiten uit het weekeinde door te nemen.

Via Buggenum, Neer, Helden en Panningen werd Grashoek bereikt. Het was even flink schrikken toen plotseling een automobilist uit een zijstraat opdoemde. Adequaate reacties van iedereen voorkwam erger.

Via Neerkant en Heusden werd onze pleisterplaats voor vandaag bereikt: Nationaal Park De Groote Peel. De koffie en de vlaai werden buiten op het terras in het zonnetje naar binnen gewerkt.

Na ruim een half uur werden de racekarretjes weer tevoorschijn gehaald en konden we langzaam aan de weg terug beginnen. Wil en Sef namen nu het initiatief en via Ospel, Nederweert-Eind, Heibloem, Roggel en Horn kwamen we weer bij de stuw in Linne terecht. Omdat het intussen heerlijk warm geworden was, werd besloten om in St. Joost bij Paula op het terras nog een drankje te nemen. Daar konden we ook terugkijken op wederom een mooie rit!

Paul G.

Om 9.00 uur stonden we met 14 mannen en 2 vrouwen aan de start. Na overleg werd besloten om niet naar het zuiden te gaan. We kozen dus voor een vlakke rit naar het noorden, zodat Paula de rit makkelijk kon meefietsen. Via Montfort en het nieuwe fietspad kwamen we bij de fietsbrug in Linne. Van hier uit de bekende weg naar Buggenum, vervolgens via Hanssum, Kessel- Eik naar Helden. Daarna door naar Beringe, Grashoek en Helenaveen. Tot hier verliep de tocht vlekkeloos. In Helenaveen kwam plotseling een auto van rechts met als gevolg dat we allemaal moesten uitwijken. Dank zei de stuurmanskunst van Jo Storms gebeurde er geen ongeluk, maar we waren wel allemaal flink geschrokken. Maar we zetten toch koers richting Meyel en Grote Peel. Hier werd de vlaai verorberd en koffie en/ of cola gedronken. Na de pauze reden we naar Nederweert-eind. Van achter werd geroepen dat we nog naar Heibloem gingen. Zo gezegd zo gedaan. Op de Provinciale Weg gingen we rechts richting Roggel en Haelen naar Horn. Toen via de fiets brug naar Sint Joost, waar een grote delegatie enkele consumpties nuttigden. We kwamen met z'n allen tot de conclusie dat we lekker gefietst hadden.

Har van der Vorst

MAANDAG 29 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

TERNAAIEN

Na de extreem warme en pittige zaterdagrit, waar bijna alleen Pensionado's aan hebben deelgenomen, vonden deze krasse knarren het verstandiger om vandaag maar voor een vlakke rit te kiezen. Tien rijders waren om 9 uur present op het Hingen. Verschillende vaste deelnemers hadden schijnbaar wat veel naar buienradar gekeken want ze waren er vandaag niet. Maar ze kregen ongelijk, bleek later. John Wolters had een leuk ritje in gedachten richting Ternaaien. Vol goede moed gingen we op pad. Het tempo natuurlijk aangepast aan de Pensionado's. John en Pieter namen plaats op de eerste rij en ze hielden een mooi tempo aan van rond de 28. Iedereen kon gemakkelijk volgen en de stemming was dan ook opperbest. Wind was er nauwelijks en het liep lekker. Via Bunde gingen we nu richting Weert. Hier kreeg Geert een leuke band maar met hulp van Piet en John was dit zo gefikst. De route liep iets anders dan we gewend waren, maar dat was geen probleem. Zo kom je tenminste nog eens ergens. In Eisden ging John helemaal anders naar de brug over de Maas. Van hieruit ging het richting Ternaaien. De bedoeling was om nu verder België in te gaan en dan langs het Albertkanaal te rijden. Maar John V. stelde voor om naar Maastricht te rijden en hier de pauze te houden. Dit was een heel goed idee, want de koffiestop is toch heilig bij de Pensionado's. Het was intussen begonnen met heel lichtjes te miezeren, maar dit was de moeite niet waard. In Maastricht mochten we onze fiets niet neerzetten bij het terras op het Onze Lieve Vrouwenplein, dus vertrokken we hier meteen. Koos wist wel een andere mogelijkheid en hij stuurde ons naar La Bonne Femme. Hier konden we heerlijk zitten onder een grote parasol. En toen we ons geïnstalleerd hadden en de koffie en de vlaai hadden besteld, begon het ineens flink te regenen. Maar gelukkig hadden we hier totaal geen last van. We wachtten rustig, onder het genot van nog een drankje, tot de bui was overgedreven en toen het weer droog was hervatten we onze trip. Koos, die Maastricht natuurlijk kent als zijn broekzak, loodste ons voortreffelijk richting Smeermaas en zo ging het huiswaarts over de bekende weg langs de Maas. Wel hadden we nog een keer oponthoud door een leuke band van Pieter, maar onze vaste mecaniekers losten dit weer vlug op. Zo bereikten we, droog en wel, rond 3 uur weer de Col du Canal. En hier kregen we een staaltje van linkeballen te zien wat we nog niet vaak hebben meegemaakt. Want Lex, die geregeld klaagde dat het toch iets te hard ging, vloog in de klim ineens over iedereen heen en probeerde zo de bloemen te pakken. Maar voor Wil v. Montfort was dit toch te gortig en met een fantastische jump wist hij hem nog net voor de top terug te pakken. Hulde voor deze knappe kampioen. Alweer 120 mooie kilometers gereden in een lekker aangepast tempo. Wat wil een mens nog meer.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 15 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GRUBBENVORST

Na de pittige afgelopen week was het vandaag de bedoeling om er een rustig, vlak ritje van te maken. Vlak was het wel, maar doordat enkelen zich toch weer niet konden beheersen lag het tempo behoorlijk hoog, voor Pensionado'sbegrippen tenminste. 13 rijders stonden 's morgens om 9 uur klaar op het Hingen. Voor de eerste keer dit jaar ook Bart Rams, die het ook wel weer eens wilde meemaken hoe het er bij de Pensionado's aan toe gaat. Na afloop van de rit moest hij toegeven dat er heel netjes en sociaal gefietst wordt bij dit selecte groepje, al moeten sommigen toch steeds weer tot de orde worden geroepen. John en Jo, die er ook weer eens bij was na verschillende keren verstek te hebben laten gaan, namen de kopplaats in en dan weet je het wel. John blijft erop hameren dat het niet te snel mag gaan, dus het tempo kwam niet boven de 30. Het eerste uur van de rit bleef dit zo, en hierna werd John afgewisseld door Wil. En als deze twee kleppers op kop rijden moet er toch herhaaldelijk geroepen worden dat het best wel wat langzamer kan. Of deze twee zwagers zich onderling wat opjagen, wie weet. Maar ze hielden zich na enkele waarschuwingen uitstekend aan de snelheid en zo bereikten we probleemloos Grubbenvorst waar we bij Clevers plaatsnamen op het zonnige terras. Heerlijke koffie, lekkere vlaai, ook weer met slagroom, en een heerlijk weertje. Je kunt het slechter treffen. Na de pauze ging het richting Blerick. Nu kregen we wind mee. Dezelfde mensen weer op kop, dus dan weet je het wel. Omdat ze toch niet zo

goed de weg weten werd er rustig gereden, maar toen ze eenmaal in Neer aankwamen waren ze weer op bekend terrein. Dit was goed te merken aan de snelheid. Omdat ze afgelopen zaterdag het “mini-ritje” naar Waterval alleen in de benen hadden konden ze nu nog flink doorkachelen. John liet ze eerst een tijdje begaan zodat ze het tempo steeds meer opvoerden. Of ze willen laten zien hoe hard ze wel niet kunnen, wie weet, want het smoesje dat de batterij van de teller leeg is geloofd toch niemand. In Buggenum greep het Fluitend Hert toch eindelijk in en maande de twee kopmannen om toch nu weer normaal te gaan rijden. Hier werd netjes gehoor aan gegeven maar langs het kanaal richting Stuw werd de kraan weer opengedraaid. Veel te hard voor de Pensionado’s ging het richting Linne. Geert had het hier wel gezien na de zware ritten van afgelopen week en hij gaf aan dat hij naar Montfort zou afdraaien. Natuurlijk ging de hele groep netjes mee en werden de twee Montfortanen netjes thuis afgeleverd. In St. Joost ging een flinke groep nog eventjes het terras opzoeken bij Paula en de mensen van het Hingen gingen netjes naar huis. Ondanks dat er af en toe toch te hard werd gereden kunnen we evengoed zeggen ”LEKKER GEFIETST”.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 8 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado’s)

DE SMOKKELAAR

Buienradar gaf vorige week aan dat het vandaag 27 graden zou worden. Maar dit kwam, zoals het de laatste tijd gebruikelijk is, weer eens niet uit. Wel als je ’s morgens en ’s middags bij elkaar optelt, dan kom je ongeveer in de buurt. Want het was behoorlijk fris vanmorgen en dat is de hele dag zo gebleven. Daarom stonden ook de meeste rijders aan het vertrek met goed ingepakte armen. Maar de echte bikkels hadden natuurlijk gekozen voor volledig zomertenuue. Het is tenslotte augustus, dame en heren. De route was bekend en de GPS-mensen hadden hun huiswerk goed gedaan zodat er verschillende mensen waren die de route op hun toestel hadden staan. Dus er kon eigenlijk niks misgaan. John was in het begin nog zo eigenwijs dat hij verschillende keren van de route afweek, maar Annie wees hem hier terecht op zodat zij de rol van koerskapitein kreeg, en dit heeft ze perfect gedaan. Probleemloos werden de kilometers afgelegd in een echt Pensionado’s-Tempo, zodat niemand in de problemen kwam. De vele hellingen die in deze rit zitten werden natuurlijk door iedereen in zijn eigen tempo gereden maar boven werd netjes gewacht. De route was prachtig maar het weer werkte niet mee. Fris en af en toe wat lichte spettertjes, maar gelukkig zette deze regen niet door. Zo bereikten we probleemloos “De Smokkelaar” waar de pitstop gepland was. We waren met 13 mannen en een vrouw, en de waard gaf aan dat hij nog maar 13 stukken vlaai had. Annie was zo bereidwillig om dit keer over te slaan zodat alle mannen konden genieten van een lekker stukje. Bedankt Annie, de volgende keer mag je wel weer een stukje mee eten. Het zwaarste

deel hadden we er nu opzitten en vol goede moed werd de rit weer hervat. De Ingbergrub op en zo naar Valkenburg. In Schinnen stonden we voor een moeilijke keuze. De spreuk van Johan “Elk voordeel heb zijn nadeel” kwam hier om de hoek kijken. Want we konden kiezen voor het steile voetpad naar de grote weg of omrijden en dan de Beukeberg pakken. Wil Nissen, de bedenker van deze prachtige route, nam de beslissing om het akelig steile voetpad te pakken, dus nog maar eens vol in de beugel. Ook dit klimmetje wist iedereen te bedwingen en toen was het leed geleden. Want op de Vuinisberg was de koers geneutraliseerd. Een grote boerenkar versperde ons de weg en iedereen moest hier netjes achterblijven. Voor sommigen was dit helemaal niet erg want het beste was er toch wel weer van af. Zo werd de rit rustig afgemaakt en de volledige groep bracht de mensen van Montfort netjes naar huis. Een kleine delegatie ging nog eventjes bij Paula op bezoek en met 125 km. op de klok en een kleine 1100 hoogtemeters kunnen we met recht spreken van een geslaagde tocht. Sommigen zijn het hier misschien niet helemaal mee eens maar ikzelf vond toch weer : Lekker gefietst”

Het Fluitend Hert

MAANDAG 1 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

LÖVENICH-BIRGELEN

Nog steeds zijn er verschillende mensen op vakantie. Daarom is het aantal deelnemers wat lager dan normaal. Want ondanks het prima fietsweer waren er vandaag maar 11 rijders present. In goed overleg werd er besloten om maar eens naar de bakker in Lövenich te fietsen. Jo Vergoosen, die zijn vakantie bij de Pensionado's doorbrengt, gaf aan dat hij deze rit nog op zijn Garmin had staan. Hij werd dus meteen tot wegkapitein gebombardeerd. En deze moeilijke taak heeft hij voortreffelijk uitgevoerd. Geen enkele keer fout, ook al wilden sommige rijders die meenden dat ze de weg wel wisten af en toe een andere route nemen. Maar Jo was, net als zijn naamgenoot John, onverbiddelijk en hij hield de groep prima in toom. Cum Laude geslaagd, Jo. De rit voerde dus door het Duitse land. De kopmannen, Jo, Wil en Henk, hielden de hele rit het tempo goed in de hand. Slechts 1 keer hoefde John te vragen om wat rustiger te rijden want er waren enkele deelnemers die hun vakantie al achter de rug hadden en daarom wat aan conditie hadden ingeboet. Zo bereikten we probleemloos de bakker in Lövenich waar ze warempel twee tafeltjes met stoelen voor ons hadden klaargezet. Zelfs de echte fietsersvlaai, rijstevlaai, was in de aanbieding. Maar toen we weer weggingen was deze dus helemaal op. Waar vind je dit nog, een grote kop koffie met een lekker stuk vlaai, en dat voor € 3,08. Geen geld, en evengoed geweldig lekker. Toen we weer wilden vertrekken bleek het grote peloton opeens verdwenen. Iedereen was linksaf gereden richting Baal, maar de route liep rechtdoor. Daarom gingen Jo en John, die wel wisten hoe het moest, maar rustig op een bankje zitten en ze wachtten tot de rest weer omgedraaid was. Gelukkig zagen de foutrijders hun fout in en keerden om. Nu stuurde Jo ons met hulp van zijn Garmin over mooie wegen richting Birgelen. Ofschoon hij hier nog nooit geweest was wist hij de weg

uitstekend te vinden. Wat een vertrouwen in de moderne apparatuur. Net achter Birgelen was de weg naar Ophoven opengebroken. Enkelen wilden al omrijden maar Jo stuurde ons resoluut de opengebroken weg in. Hierbij gebruikte hij de legendarische woorden: “Wir schaffen das”, en zo ging het ook. Na een paar honderd meter konden we weer het asfalt op en probleemloos werd de rit afgemaakt. Langs “Timmermans” kwamen we weer terug in Nederland en werden de heren uit Montfort netjes afgeleverd. Ook Wil draaide af naar de Beak en de mensen van St. Joost werden ook thuisgebracht. Met ruim 120 km. op de klok kwamen we weer aan op het Hingen. Het weer was prima, het tempo goed, de vlai uitstekend, dus we kunnen met recht zeggen: LEKKER GEFIETST.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 25 JULI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MEINWEG-HEINSBERG

Doorgaans loopt in de zomervakantieperiode het aantal deelnemers terug om daarna weer toe te nemen. Vanmorgen hebben zich toch nog 14 deelnemers aan het vertrek gemeld. In dit geval reeds meegeteld Jo Vergoossen die onderweg aansloot. Diens naamgenoot was niet aanwezig. John was met vakantie. Deze afwezigheid resulteert erin dat hij nu de derde plek op de presentielijst moet delen met twee andere deelnemers! Onder aanvoering van Sef en Cor, ging het in straf tempo naar Brüggelchen en daarna noordwaarts. Cor fungeerde als wegkapitein. Ter hoogte van Vludrop werd weer Nederland binnengereden. Aan de voet van de Meinweg werd de gashendel opengedraaid. Sef en Jorg gingen ervan tussen. Toen Jo V. en Wil Nissen zagen dat de groep wel wilde volgen, maar niet bij machte was om het gaatje te dichten, nestelden zij zich aan de kop van de groep. Elkaar afwisselend met in hun kielzog de groep werd de achtervolging ingezet. Boven aan de Meinweg bedroeg de achterstand nog maar een paar luttele seconden en werd gewacht tot de groep weer compleet was. Daarna ging het richting Kempen. Net achter Dalheim sloeg het noodlot toe. Jo Vergoossen was de pechduivel. Onlangs werd hij ook al door pech achtervolgd. Nu werd hij door een gesprongen spaak en een slag in het voorwiel gedwongen tot stoppen. Het wiel liep tegen de voorvork aan. Uiteindelijk lukte het Piet en John Wolters het wiel vrij aan het draaien te krijgen. Er kon weer verder gefietst worden. Jo verkoos echter om via Dalheim huiswaarts te gaan. Wil Hodzelmans bood aan hem te vergezellen. Het thuisfront was inmiddels geïnformeerd om Jo onderweg op te pikken. Vanaf Kempen stuurde Cor de groep via Heinsberg naar Waldfeucht. Hier bogen Sef en Wil af huiswaarts, terwijl de groep verder reed naar Breberen. Bij de Breberense Molen werd gestopt in de hoop op koffie en vlaai. Helaas op maandag gesloten, hetgeen de stemming in de groep deed dalen, zodanig zelfs dat werd geopperd om maar terug naar het Hingen te rijden. Tegen 13.00 uur was de groep op de plaats van bestemming met iets meer 100 km op de teller.

Har Fijen

MAANDAG 18 JULI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MALPIE-BUDEL

Na de fantastische rit van vorige week maandag was het vandaag weer prijs. Eindelijk zomer, dus 16 deelnemers voor de vlakke rit Malpie-Budel. De route was geen probleem. Verschillende mensen hadden het GPX-bestand op hun toestel staan en de knooppunten waren ook bekend. Vol goede moed togen we op pad. Maar ook vandaag bleef het Malheur ons niet

gespaard. In de bossen vlak voor Tongerlo kwam ons op dat smalle weggetje ineens een grote vrachtwagen tegen, precies in een onoverzichtelijke bocht. Dus iedereen vol in de remmen. Alleen Cor v.d. Varst viel, maar voor hetzelfde geld hadden er een stuk of 10 rijders gelegen. De schade viel gelukkig mee, alleen wat kleine schaafwondjes en een kapotte trui. Op de weg langs het kanaal gebeurde het tweede ongeval. Wil Hodzelmans knalde vol in een kuil aan de rand van de weg. Het gevolg was natuurlijk een lekke band. Piet en John ontfermden zich hierover en even later konden we weer verder. De route was fantastisch, het tempo was prima te doen, dus het was weer genieten geblazen. Maar eenmaal weer terug in Nederland, vlak voor Schaft, was het weer prijs. Nu knalde John over een fikse steen met het gevolg dat hij ook lek stond. Ook dit akkefietje werd vakkundig geklaard en zo konden we verder. Door het prachtige natuurgebied "De Malpie". Wat een mooi stukje Nederland is dit toch. Maar John knalde weer in een kuil in de weg en hierdoor had hij een achterband die langzaam leegliep. Omdat het niet meer ver was naar de rustplaats, Fietscafé de Hospes in Strijp, besloot hij voorzichtig door te rijden. Maar in Strijp was het toch helemaal op. Eerst eventjes genoten van de vlaai en de koffie en toen maar weer een nieuw bandje gestoken. Gelukkig bleven we de verdere weg van onheil gespaard en konden we de resterende kilometers probleemloos afleggen. Omdat Jo graag om 3 uur thuis wilde zijn werd de route en de snelheid hieraan aangepast. Zo kwamen we ruim voor 3 uur, met toch maar mooi 130 km. op de teller, alweer aan in St. Joost. Ondanks de verschillende pechgevallen een prima rit.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 11 JULI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

FETE DE VELO

De Pensionado's hadden er zin in vandaag. Na de mistige rit van 4 juni, die op zaterdag gereden werd, besloten enkele Pensionado's om deze prachtige rit ook voor de oudjes op het programma te zetten. De opkomst was geweldig. Maar liefst 17 rijders waren present op het Hingen om 9 uur. John had voor een schema gezorgd dat het vervoer regelde zodat we niet met teveel auto's hoefden te rijden. Het werkte perfect, dus een volgende keer kan dit systeem weer toegepast worden. In Mariadorp was Jan Sevriens met Hans Stoffels ook al aanwezig en tot onze grote verbazing stond hier ook Harold v.d. Heuvel. Hij was gewoon vanuit Echt met de fiets gekomen, wat een klasbak. Niet aanwezig was een Suister waar we extra deze rit een week voor verplaatst hadden, jammer, maar het is niet anders. Iedereen maakte zich netjes klaar en onder leiding van Jan Sevriens, de wegkapitein voor vandaag, werd er begonnen. Een lekker zonnetje, maar wel behoorlijk wat wind. Zuinig rijdend, vooral door de "Mindere" goden, John, Geert en Wil, werd er mooi samengewerkt en zo konden we genieten van de prachtige natuur die we op 4 juni niet te zien hebben gekregen. Boven op de hellingen werd er steeds netjes gewacht en zo bereikten we als een groep van 20 man de Cornesse. Hier werden de punten voor de bergtrui alweer verdeeld en Sef Laugs liet zien dat hij er vandaag flink zin in had. De klim van de Rue de la Liberation in Peppinster was het begin van het echte werk. Echt een Belgische weg met veel gaten en akelig steil. Het kraken van de

versnellingsapparaten was dan ook niet van de lucht. Maar toch kwam iedereen fietsend boven, een prima prestatie. Nu nog de lange weg naar Banneux en na twee uur en een kwartier konden we plaatsnemen op het terras. De vlaai en de koffie waren voortreffelijk, alleen bij Annie viel het verkeerd. Wat er aan de hand was is nog niet onderzocht, maar na deze stop kwam ze lang niet meer zo goed boven. Na de welverdiende pauze ging het omlaag naar Nessonveaux. Hier ligt verscholen een akelig steil weggetje, de Rue de Hanzess. Iedereen moest weer vol aan de bak en het geseun en gezucht was mijlenver te horen. Boven werd er nu toch eventjes pauze gehouden om iedereen weer op adem te laten komen. Hierna ging het, met de pittige wind meestal in het voordeel, maar wel steeds klimmend en dalend, richting Sarolay. Jan toverde nog een verrassing voor ons uit de hoge hoed. Hij gaf als toegift nog een rondje weg via de Westkant van de Maas. Wel moesten we af en toe eventjes de juiste route zoeken maar na wat puzzelwerk kwamen we toch weer uit in Eisden. 100 Km. gereden en ruim 1400 hoogtemeters. Een geweldige tocht en iedereen was uitermate tevreden. Jan, heel hartelijk bedankt voor de geweldige dag. En voor volgend jaar kun je weer een mooie tocht gaan uitzoeken, want dit was uitstekend bevallen.

De grote groep maakt zich klaar voor het vertrek

Het Fluitend Hert

MAANDAG 4 JULI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MESH-MARGRATEN

Een mooie opkomst vandaag. 14 Rijders waren present en de verwachtingen waren hoopvol. Het aloude dilemma: “Waar gaan we naar toe”, kwam weer op de proppen. Niemand had iets gepland dus nam John maar de taak op zich om als wegkapitein te fungeren. Natuurlijk stuurde hij zijn troepen dus weer Zuidwaarts, want er is toch niets mooier dan ons prachtige Heuvelland. En we zullen toch wat klimwerk moeten doen, willen we de mensen die op hoogtestage zijn geweest in Italië en Frankrijk nog enigszins partij kunnen geven. De eerste kilometers was hij zelfs op de eerste rij te vinden, samen met Jo Storms. Maar al gauw gaf John het stokje over aan Koos Jans. Deze klepper is er een in de categorie Wil en Henk, flink doorstoempen en een lekker tempo aanhouden. Zo bereikten we dus zeer voorspoedig Geulle waar John de Slingerberg inlaste om alvast wat hoogtemeters te krijgen. De Kruisberg naar beneden en zo richting Bemelen. Bij de put rechts, richting St. Antoniusbank. Hier begon het echte klimwerk. De grote mannen en vrouw konden zich natuurlijk niet inhouden en gezwind werd deze pukkel bedwongen. John, Geert en Wil vormden de “Bus”, maar boven werd natuurlijk netjes gewacht. Nu ging het Kris-Kras door het Heuvelland en via Cadier en Keer, Eckelrade en St. Geertruid werd koers gezet naar Mesh. Intussen was het wel beginnen te miezelen maar gelukkig was het niet veel en het was helemaal niet koud, dus zo erg was het niet. In de afdaling van de Orenberg beleefde Wil nog eventjes een hachelijk moment. Hij haalde een bocht niet en kwam daardoor in de berm terecht. Maar dankzij zijn geweldige stuurmanskunst wist hij zijn karretje recht te houden en het liep af met een sisser. In Mesh hielden we halt bij “Het Piepke”. De koffie was zoals gewoonlijk voortreffelijk maar jammer genoeg was er niet meer zoveel vlaai. Dus maar de krentebollen aangesproken zodat de inwendige mens toch versterkt werd. Het druppelde nog een tijdje maar toen we weer opstapten was het alweer droog. Daarom maar mooi de Meshberg op en via Moerslag naar St. Geertruid. John had er zin in en hij stuurde de karavaan richting Noorbeek. De groep bleef mooi bij elkaar en via Terlinden, waar we nog eventjes stopten omdat enkele mensen een telefoontje kregen, ging het naar Banholt en zo via Bruistenbosch en Margraten naar Valkenburg. Af en toe kregen we nog wat spetters regen maar evengoed was het heerlijk fietsen. Ravensbosch werd bedwongen en de gewone weg richting Spaubeek werd vandaag genomen. Door Sittard en zo naar huis. Iedereen had genoten van de mooie route en tevreden ging iedereen huiswaarts met toch alweer 115 km. op de teller en een kleine 800 hoogtemeters. Natuurlijk niks in vergelijking met de aantallen die de grote kleppers in het buitenland hebben gemaakt maar we moeten tevreden zijn met wat we hebben.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 27 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RONDJE MIDDENLIMBURG

Het leek wel herfst, behoorlijk fris en een royale kans op regen. Toch waren er nog 13 rijders present op het Hingen. Buienradar had zijn werk weer goed gedaan en het zou pas 's middags

gaan regenen. Daarom werd er besloten om een rondje Middenlimburg te gaan maken. Henk werd aangewezen als routekapitein en dan weet je het wel. Hij begon met het lusje via Maaseik en zo richting Stramproy. Met op de eerste rij Henk en Wil zat het wel snor. Ze hielden een strak tempo aan en iedereen kon prima volgen. De plaatsen Tungalroy, Castert en Swartbroek werden aangedaan en het liep lekker. Af en toe kwam er een heel klein beetje motregen maar dat was de moeite niet waard. De gebruikelijke route via Grathem en Baexem naar Horn werd genomen en het schoot flink op. Via de stuw naar Linne en toen over het fietspad naar St. Odiliënberg. Nog steeds geen regen, dus een extra lusje eraan vast gebreid. Via het Reutje naar Putbroek dan maar. Nu vond John dat het tempo toch wel wat aan de hoge kant bleef en hij ging vooraan eens vragen waar ze nog naar toe moesten. Henk en Wil, die intussen al twee en een half uur op kop hadden gereden, vonden het nu wel goed en ze lieten zich terugzakken. Een geweldige prestatie van deze twee kleppers, heel hartelijk bedankt voor het prima kopwerk. John Wolters en Cor namen nu de honneurs waar en ze hielden hetzelfde tempo aan, dus de opmerking van John had totaal geen effect. Cor stuurde ons nu richting Sevriens en omdat het zo lekker liep werd er besloten om de mensen uit Montfort weer eens naar huis te brengen. Na het afscheid in Montfort boog even later Wil af naar Brachterbeek en zo ging het naar St. Joost waar de 4 rijders uit dit plaatsje afzwaaiden. De overige 4 maakten de rit af naar het Hingen waar we na ruim 95 km. aankwamen. Niemand in de problemen en droog thuis, wat wil een mens nog meer. Dat we het goed ingepland hadden bleek weer eens want even later werden de hemelsluizen opengezet en begon het voor de verandering alweer flink te plenzen maar hier had gelukkig niemand meer last van. Alweer een lekker ritje maar hopelijk begint de zomer nu toch maar eens want we zijn toch wel toe aan de langere ritten met de traditionele koffiepauze.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 20 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

PRUMMERN-EFFELD

Buienradar wordt toch zeer goed bekeken, maar af en toe zitten de geleerden er toch naast. Voor vandaag was de voorspelling alweer bar en boos maar toch waren er 8 dapperen die het aandurfdn om maar weer eens te gaan fietsen. Na de barre rit van afgelopen zaterdag waarbij 8 grote kleppers het presteerden om 95 km. in de stromende regen te fietsen, (hulde, heren en dame, een geweldige prestatie), waren het vandaag Har v.d. Vorst, Wil Hodzelmans en John Wolters uit St. Joost, Hub v. Eck uit Montfort, Sef Laugs uit Koningsbosch, Jo Storms van Susteren, Har Fijen uit Echt en John Vergoossen van het Hingen, die het toch aandurfdn. De regen zou vanuit het westen komen dus werd er besloten om de Duitse Heimat maar weer eens op te zoeken. De rit naar Prummern leek wel wat, dan konden we die ook weer afstrepen van het programma. Er stond een flinke wind dus werd Jo Storms meteen gebombardeerd tot kopman. Har v.d. Vorst en Sef Laugs mochten hem om beurten vergezellen op de eerste rij en de rest hield zich lekker in de luwte. Het tempo was goed te doen en de kilometers werden probleemloos afgelegd. Na Prummern kregen we wind mee wat goed te merken was aan het tempo. John V. mocht nu ook eens op kop komen en hij zette het tellertje net even boven de

30. Omdat de lucht er prima uitzag werd er besloten om nog maar een lusje eraan te breien. Vanuit Randerath ging het richting Unterbruch en zo verder via Kempen naar Effeld. Mooie wegen en een lekker tempo, dus weer genieten. Hub nam in Rothenbach het commando over en hij stuurde ons richting Roermond. Van achteruit kwam wel wat protest maar hier trok hij zich niets van aan. Dus iedereen mee en in Roermond kregen we een rondleiding door de Turkse buurt. Bijna allemaal hoofddoekjes en verschillende Turkse vlaggen. Het leek wel Istanboel, maar we zaten toch gewoon in Roermond. Via het mooie fietspad langs de A 73 ging het naar Lerop en toen via Berg weer terug naar huis. De lucht zag er nog steeds goed uit en zo kwamen we na een kleine 90 km. met een lekker gemiddelde weer droog terug op het Hingen. De thuisblijvers hadden dus vandaag de verkeerde keuze gemaakt en de aanwezigen konden met recht zeggen: "LEKKER GREFIETST".

Het Fluitend Hert

MAANDAG 6 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

WINTHAGEN-GULPEN

Het was een hele tijd geleden sinds de laatste Pensionado'srit. Pinksteren en twee keer achter elkaar regen zorgden ervoor dat we 3 keer geen rit hadden. Maar vandaag waren de weergoden ons gunstig gezind. Volop zon en een temperatuur van dik boven de 20 °. Dus alweer heel wat rijders present om 10 uur. Vandaag konden we er weer 14 noteren. Annie kreeg de taak om voor de route te zorgen en dan weet je het wel. Het zou dus weer een pittig klimtochtje gaan worden. Maar iedereen heeft intussen al heel wat kilometers in de benen dus is dat geen probleem. Via de Duitse Selfkant ging het richting Hillensberg, de eerste klim. Van hieruit richting Hoensbroek en Ten Esschen en zo naar Voerendaal waar de tweede beproeving op ons lag te wachten. De klim vanuit Kunrade richting Colmont. Maar de jongedame had alweer een leuke verrassing voor ons in petto. In Winthagen klonk opeens het commando "Links", een korte maar venijnige klim richting de grote weg. Snel klein geschakeld en iedereen in eigen tempo omhoog. Nu ging het verder via Ubachsberg en zo naar Trintelen waar we de geweldige afdaling naar Eys kregen. Het kleine klimmetje naar Wittem en toen was het plan de Gulpenerberg. Maar John en Geert vonden het wel genoeg. De pittige rit van afgelopen zaterdag zorgde toch nog voor zware benen. Dus deze twee heren verkozen het terras boven de Gulpenerberg. De rest ging de strijd met de helling wel aan en even later kwamen zij ook weer terug in Wittem. Natuurlijk weer de gebruikelijke sterke verhalen maar ondertussen weten we wel wat iedereen in zijn mars heeft. Nu was het tijd voor de koffie en de vlaai. Onder het grote zonnescherm was het goed toeven maar na een tijdje moesten we toch weer verder. Het plan was om via Wijlre de klim naar Elkenrade te pakken maar toen iedereen op zijn fiets zat klonk er opeens "LEK". Piet was de pechvogel en hij kon weer eens gaan klussen. Met hulp van zijn vaste maatje John was het weer zo gepiept en konden we toch beginnen aan het tweede deel van de trip. Deze klim werd ook weer mooi verwerkt en toen kwam de Fromberg. Dit liep ook geweldig en beneden, toen we netjes wachtten tot iedereen aangesloten was, klonk alweer de bekende kreet. Nu was het de beurt aan Har Fijen. Ook dit varkentje werd vakkundig gewassen en konden we weer verder. Omdat

we toch al heel wat hoogtemeters voor de kiezen hadden gehad werd de route aangepast. Rechtstreeks naar Valkenburg en zo via Ravensbosch naar Schimmert. Hierna door Sittard en weer terug de Duitse Selfkant op. Tudderen en Millen werden aangedaan en zo richting Nieuwstadt. Jo Storms kon zich niet meer beheersen en trok vooraan een gat. Maar onze nieuwkomer, Koos Jans, liet zien dat hij uit het goede hout gesneden is en met een flinke jump wist hij het gat te dichten. Hij vertelde Jo eventjes wat de bedoeling was en zo kwam de groep weer bij elkaar. De warmte begon nu haar tol te eisen want in Tudderen kregen enkele rijders last van kramp. Misschien te weinig gedronken? Want we moeten toch nog eventjes wennen aan deze temperaturen. Op de weg naar de boerenbond werd het tempo hoog gehouden door Wil Nissen, maar als een duveltje uit een doosje kwam opeens Piet Clout opzetten. Met in zijn wiel Har v.d. Vorst werd de sprint ingezet. Piet liet zien dat hij nog macht genoeg had en wist de strijd met een wiellengte te beslissen. Dus dit keer waren de bloemen voor hem. Na 105 km., voor John en Geert maar 100, kwamen we weer terug op het Hingen. Ruim 850 hoogtemeters en genoten van het voortreffelijke weer. Onderweg werd ook de rit naar Banneux van afgelopen zaterdag nog eens besproken. Veel Pensionado's zagen het wel zitten om deze rit nog eens op een maandag over te doen. Dus willen we een maandag in juli plannen om dan deze rit nog eens te rijden. Wanneer het precies wordt horen we nog wel.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 9 MEI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

REKEM-MAASEIK

Na de vierdaagse van het Hemelvaartweekend (waarbij Annie en Jo aan alle 4 de ritten hebben deelgenomen) stond er voor vandaag een rustige rit gepland. Wil Hodzelmans had er eentje uitgezocht die over de knooppunten van België richting de Mechelse hei zou gaan. De kopman van de klassementen, Paul Gülikers, lag met griep in bed en ook enkele andere vaste deelnemers waren niet aanwezig. Vakantie of andere verplichtingen hield ze weg van de Pensionado's-rit. Wel weer eens aan het vertrek John Bloemer die normaal niet meer op maandag mee kan rijden. Zodoende waren we vandaag toch weer met 16 rijders. Wil nam natuurlijk de koppositie in en samen met Pieter brachten ze ons in een lekker tempo richting Rekem. Het liep perfect en iedereen kon gemakkelijk volgen. In het vals plat richting de Mechelse hei moest ineens iedereen vol in de remmen. Het smalle pad was nog smaller geworden door verschillende royale plassen. Graag wat vroeger waarschuwen en de waarschuwing van de kopmannen ook doorgeven naar achteren! Gelukkig liep het allemaal goed af en konden we zonder kleerscheuren verder. Door het prachtige natuurgebied ging het richting "Het Salamanderke" waar we onze stop kregen. Hier zijn we al vaker geweest en ook nu weer smaakte de vlaai en de koffie voortreffelijk. Bij het vertrek gaf John aan dat het wel een kilometertje minder mocht want achterin was het toch wel aanpoten geblazen op de smalle fietspaden. Iedere keer als er een tegenligger kwam of als er een kruising overgestoken werd vielen er gaten en als ze dan vooraan meteen met 30 doorfietsen is het achterin constant ruim tegen de 36 aan. Voor sommigen is dit wel te doen maar de zwakkeren raken hierdoor toch steeds meer achterop. En dat is niet de bedoeling van de Pensionado's. Dus heren kopmannen, op de smalle fietspaden is 28 ruim voldoende, dan kan er achterin ook wat rustiger gereden worden en we kunnen nu eenmaal niet allemaal op de tweede rij zitten. Rond Maaseik nam John de rol van gids over van Wil en hij gaf aan dat we knooppunt 27 moesten volgen. Maar voorin werd een afslag gemist en hierdoor kwamen we in een buurt met allemaal doodlopende wegen terecht. John vond al gauw weer de juiste route maar enkele anderen reden toch verkeerd zodat de groep uiteen viel. Gelukkig werd er bij knooppunt 27 netjes gewacht zodat we toch weer samenkwamen. Zo ging het verder richting Maaseik en zo terug naar het Hingen. De geplande 100 km. werden netjes volgemaakt en ruim voor half drie waren we weer terug. Op

enkele kleinere akkefietjes na verliep de rit toch weer prima. Maar als we nu in het vervolg nog wat meer het Pensionado-gevoel laten spreken en het tempo toch nog wat temperen kan ook dan iedereen zeggen: "Lekker gefietst", wat de laatste tijd voor sommige mensen toch niet meer het geval is want er wordt te vaak te hard gereden. En dat is niet de bedoeling van de pensionado's.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 2 MEI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

AMSTEL GOLD

Wat een genot. Na al die regendagen was het vandaag een heerlijk weertje. Een lekker zonnetje en bijna geen wind. Dus was het weer volle bak op het Hingen. Liefst 19 vertrekkers waren er om 10 uur. Enkele vaste deelnemers waren helaas verhinderd, maar werk gaat nu eenmaal voor. Afgelopen zaterdag werd het idee geopperd om de Amstel Gold race van een week geleden, toen het goot dat het "zeikte", vandaag te rijden. Daar waren natuurlijk oren naar en de rittencommissie deed het voorbereidende werk. John en Wil Hodzelmans namen de eerste kopbeurt voor hun rekening. In een lekker tempo, 28 tegen de wind, ging het richting Born waar we de route van de Amstel oppikten. Maar de aflossingen lieten lang op zich wachten. De rest vond het blijkbaar goed zo en ze bleven lekker achterin zitten. Een kwestie van: "Eerst het bordje van de anderen leegeten?", of meenden ze dat Wil en John toch sterk genoeg waren. Net achter Stein hadden we eventjes oponthoud want Sef reed lek. Maar geroutineerd als iedereen intussen is was ook dit varkentje zo gewassen. Zo werd de Adsteeg bereikt en wonder boven wonder werd deze eerste klim ook in een rustig tempo bedwongen. Wat was er vandaag toch aan de hand? Zelfs toen Henk en Wil v. Montfort zich vooraan meldden bleef het tempo steeds heel goed te doen. Iedereen had er zin in en het schoot evengoed lekker op. De lange Raar was de volgende pukkel. Boven werd weer netjes gewacht en zo ging het richting Aalbeek en Hunnecom. Geweldige natuur en een heerlijk weertje, wat is het leven van een Pensionado toch mooi. In Rivieren bogen Wil v. Montfort, die eerder thuis moest zijn, en Peter en Jan, die alle twee meenden dat ze de hele afstand nog niet aan konden, af en ze reden richting Klimmen en zo naar huis. De rest reed via de Golfbaan en een onbekend klimmetje richting Vrakel en zo de Fromberg op. De roep om koffie werd steeds luider en er werd besloten om de Sibbergrub op te rijden en te kijken of het fietscafé A gen Kirk open was. Jammer genoeg was het dicht, ondanks de vele borden die buiten stonden. Dan maar weer naar beneden naar Valkenburg. Om de mensen die nog niet zoveel kilometers hebben gemaakt niet over de kling te jagen werden de Cauberg en de Geulhemerberg maar overgeslagen en reden we rechtstreeks naar onze bekende stopplaats "Oase". 16 man sterk, dus 4 tafeltjes en lekker in het zonnetje. Wat is dat toch genieten, een lekker kopje koffie en voortreffelijke vlaai. Omdat het laatste tafeltje blijkbaar eventjes vergeten was kregen deze mensen van de juffrouw die bediende extra grote stukken vlaai. Henk kreeg er zelfs twee voor de prijs van een. Nadat we deze overdaad hadden verwerkt ging het richting thuis, eerst in Ravensbosch omhoog en toen de gewone weg via Schimmert en Spaubeek naar Geleen. Om Sittard te vermijden reed Henk richting Guttecoven en zo via Limbricht en langs de Volvo naar huis. Hier kwamen we, met 110 km. op de klok, even na 3 uur aan. Iedereen tevreden en met recht kunnen we zeggen: "LEKKER GEFIETST". Als het komende donderdag, als de bedevaartroute naar Wittem op het programma staat, ook zo gaat kan iedereen die dat wil gemakkelijk meerijden, en dat is toch de bedoeling bij Suist.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 25 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RONDJE ECHT

De winter is weer helemaal terug. Gisteren naar Luik-Bastenaken-Luik gekenen. Wat een grandioze overwinning van Wout Poels. Maar wat een weer. Hagel, regen, sneeuw en dan ook nog zo koud. Hoogstwaarschijnlijk waren er vandaag enkele Pensionado's bang dat we hetzelfde op ons dak zouden krijgen. 12 Rijders durfden het aan, maar wel nadat ze eerst de buienradar hadden geraadpleegd. Rond 1 uur zou het gaan regenen waren de voorspellingen. Dus kwam er het voorstel om een rit te maken in de buurt zodat we, als het eerder zou beginnen, snel weer thuis konden zijn. Henk nam de taak op zich om ons de weg te wijzen. Samen met Sef vertrokken ze op de eerste rij. Een lekker tempo zodat iedereen goed kon volgen. De eerste doortocht was Maaseik waarna we weer noordwaarts reden. Via Kessenich en Ittervoort reed Henk richting Panheel en zo naar Beegden. Niemand had ook maar een centje pijn en de stemming werd steeds beter. Maar in De Weerd bij Roermond moesten we weer zuidwaarts. Het tempo bleef hetzelfde en omdat iedereen intussen barst van de conditie en moraal gaf niemand een krimp. Via de Stuw naar Linne en de Linnerheide. Henk nam de beslissing om via Posterholt richting Koningsbosch te gaan waar we Sef netjes thuis afzetten Bedankt, Sef, voor het vele kopwerk. Nu ging het richting Maria Hoop en zo naar Montfort waar Piet en Hub afgezet werden. De weg naar St. Joost was de volgende etappe en hier verlieten Har, Wil, Lex en John de groep. Annie, Pieter, Paul, en Henk namen op het Hingen afscheid van John en zo kwam na 75 km., en helemaal droog, alweer een eind aan een leuk ritje. Henk bedankt voor het kopwerk en de mooie rit. En warempel, buienradar had het bij het juiste eind want om kwart over een vielen er inderdaad de eerste druppels.

Het Fluitend Hert

Donderdagmiddag 21 april

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

Brüggen- Witte Stein

Tijdens de rit van vorige week donderdag zag ik net achter het gehucht Rijt het Bordje "Brüggen 8,7 km voor fietsers " en kreeg toen het idee om eens een keertje die richting uit te fietsen en dan via Swalmen terug huiswaarts. Deze gedachte heb ik naderhand geventileerd en wat schetst mijn verbazing. Toen ik vanmiddag op het Hingen aankwam was mijn brainwave al besproken en geaccordeerd! Bij klokslag een ging een groep van 12 personen van start en in een voor ieder goed te volgen tempo ging het richting Duitsland. Overeenkomstig het stramien van de vorige keer werd op de Meinweg het tempo door de kopmannen zodanig teruggebracht dat iedereen goed kon bijblijven. Achter Rijt nam Huub van Eck subiet de leiding. Als een (eu-)regiokenner bij uitstek dirigeerde hij groep via allerlei schitterende en verkeersluwe binnenwegen noordelijke richting. Toen we ongeveer ter hoogte van Born en ca. 40 km hadden afgelegd stelde Huub voor om via het fietspad langs een drukke verkeersweg naar Brüggen te fietsen danwel nog een stukje in noordelijke richting te gaan en aansluitend naar het westen af te buigen. Voor deze laatste keuze werd geopteerd. Via Born, Lüttelbracht, en Brach ging het vervolgens naar de Witte Stein in Reuver. Tot mijn verbazing merkte ik dat de drie eerstgenoemde plaatsnamen opgenomen zijn in de route Kevelaer- Echt, zoals die door Suist elk jaar wordt gereden, maar dan in tegenovergestelde richting. Aangezien wij nu de fietspaden langs de drukke verkeerswegen naar Brüggen omzeild hebben, moet misschien eens nagedacht worden of de route Kevelaer-Echt op dit punt omgeleid kan worden via Rijt, maar dat hier terzijde. Bij

de Witte Stein zaten de terrassen vol. De mensen genoten van het prachtige weer en hetgeen hen geserveerd werd. De groep had echter andere plannen en in gezwinde spoed werd naar het veer in Kessel gereden. De Kesselseweg was afgesloten voor het verkeer. Er werd een nieuwe asfalt laag aangebracht. De verkeersregelaar stond echter toe dat we over het zojuist geasfalteerde fietspad onze weg konden vervolgen. Met de wind in de rug ging het tempo flink omhoog en lag Beesel en vervolgens Swalmen vlug achter ons. Vandaaruit via Boukoul, Herkenbosch huiswaarts. In Montfort namen we afscheid van Huub, Geert, Wil van Montfort. Aan St. Joost bogen Har vd. Vorst, Wil Hodzelmans, John Wolters en John Bloemen. Terug op het Hingen stonden voor Annie, Henri, Jaack Wijers en Peter Stassen en Har Fijen de tellertjes op 85 Km. Aangezien deze afstand is afgelegd in ongeveer 3 uur, is de vraag gerechtvaardigd of deze snelheid nog ligt binnen de grenzen van de oorspronkelijke doelstelling!.

Har Fijen

PS. De volgende week ben ik er niet en vanaf mei tot juli vervroeg ik mijn vertrektijdstip naar 10 uur. Ik ga dan langere afstanden fietsen en meer hoogtemeters maken. Ik zie en/of hoor wel of hiervoor belangstelling is.

MAANDAG 18 APRIL

VERSLAG ROUTE PENSIONADO'S

VALKENSWAARD

Met de nodige vertraging als gevolg van 4 lekke banden onderweg, bereikten we iets vóór de klok van vier uur thuishaven Echt. 's Morgens werd traditiegetrouw bij John thuis verzameld. Maar liefst 19 fietsers meldden zich bij het vertrekpunt aan de Kasteelweg, onder hen Koos Jans die voor de eerste keer dit jaar present was. Henk werd gevraagd om een route uit te zetten en koos voor een tocht richting Valkenswaard.

Nadat een mankement aan de fiets van Lex was verholpen, konden we vertrekken. In Maasbracht werd even van de route afgeweken, zodat Wil overtollige kleding thuis kon afleveren.

Met de wind in de rug werd in een lekker tempo via o.a. Ittervoort, Stramproy en Altweeterheide richting Weert gefietst waar John afdraaide omdat hij andere verplichtingen had. Vervolgens reden we het Brabantse land binnen. Via Budel en Gastel kwamen we in Strijp terecht. Daar werd bij fietscafé De Hospes de traditionele rustpauze ingelast. Lekker in het zonnetje zittend, werd er genoten van de koffie of frisdrank met een heerlijk stuk vlaai.

Paul maakte intussen van de gelegenheid gebruik om zijn lekke achterband te vervangen. Met hulp van Henk werd dit klusje snel geklaard. Een klein stukje metaal bleek de boosdoener te zijn.

Na een pauze van ongeveer een half uur werd weer op de fiets gestapt en werd de route vervolgd richting Leende. In Leende gingen we onder de A2 door op weg naar Valkenswaard. Het tempo was nog steeds voor iedereen goed te doen en er werd dan ook volop gezellig gekletst.

De beide kopmannen en navigators Henk en Wil besloten om via België de terugweg te rijden. We reden om de Achelse Kluis heen via Hamont en Bocholt naar Bree. Met de wind in de rug kwam het tempo nu weliswaar iets hoger te liggen, doch niemand kwam hierdoor echt in de problemen.

Op de weg van Bree naar Kinrooi was het opnieuw Paul die lek reed. Piet en John waren zeer

behulpzaam bij het verhelpen van dit euvel zodat er weer snel op de fiets gestapt kon worden. Wil en Lex hadden nog andere dingen op het programma staan en dreigden in tijdnood te komen. Zij kozen er derhalve voor om niet te wachten en samen door te rijden.

Amper vijf kilometer verder werd er weer "lek" geroepen. En wederom was Paul het slachtoffer! Deze keer werd er een steentje uit zijn achterband gepeuterd. Piet en John waren opnieuw niet te beroerd om de handen uit de mouwen te steken. Roger kwam door deze derde lekke band ook in tijdnood en besloot om alleen verder te rijden.

In Maaseik staken we weer de grens over. In Aesterberg kwamen we jammer genoeg voor de vierde keer stil te staan. Nu was het Koos die een "platte" had. Piet en John stonden weer meteen klaar om te helpen (chapeau voor die heren!).

Toen ook dit probleem was opgelost konden eindelijk, zij het dus met de nodige vertraging, de laatste kilometers van deze mooie rit afgelegd worden. Eenmaal thuis gaf de computer ruim 126 km gereden kilometers aan!

Paul

Donderdag 14 april

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

Lüttelforst

Het lenteweer had vanmiddag 8 deelnemers naar het Hingen gelokt. Bij een temperatuur van om en nabij de 18 graden en zonnige omstandigheden werd aan dit bekende fietsrondje begonnen. Geert was wegkapitein. Hij dirigeerde het gezelschap richting Meinweg. Aangezien er nogal wat tegenwind stond, namen de sterke mannen onmiddellijk de kopposities in. Zij hielden er een goed te volgen gelijkmatig tempo in. Op de Meinweg werd de snelheid zodanig teruggebracht dat in gesloten formatie deze pukkel genomen kon worden. Ook alle nog volgende hellinkjes werden gezamenlijk genomen. Op de terugweg werd Geert in Montfort afgezet. Jan Laugs was iets eerder in Maria Hoop afgebogen. Aan de camping in Montfort sloeg Wil v. Montfort af richting Maasbracht. Aan Sint Joost werd afscheid genomen van Har vd Vorst, John Wolters en John Bloemer. Op het Hingen splitsten zich de wegen tussen Jac Wijers en Har Fijen. Over het patroon om de hellinkjes gezamenlijk op te fietsen en het hanteren van een gelijkmatig tempo was iedereen tevreden. Door de rust die hiervan uitging had niemand het gevoel dat hij boven zijn macht had gefietst, terwijl de gemiddelde snelheid aanmerkelijk hoger lag dan in voorgaande ritten. Met gevolg dat ruim voor 16.00uur de 80 km al op de tellertjes konden worden afgeklokt.

Har

MAANDAG 11 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MHEER-MESCH

Eindelijk zomer. Vandaag hebben we de hele dag een lekker zonnetje gehad. s 'Morgens was het nog wel wat frisjes maar na een uurtje fietsen konden de arm- en beenstukken toch uit. Dus weer veel volk aan het vertrek. Maar liefst 16 rijders waren afgekomen op de aangekondigde rit richting Mergelland. De rit voerde eerst over de bekende wegen richting Sittard en de Stammenhof af naar Spaubeek. Hier begon het klimwerk met Hobbelrade. Jammer genoeg werd er vandaag boven niet gewacht zodat de mindere goden meteen alles uit de kast moesten rijden om weer bij te komen. Is het nu zo moeilijk om eventjes te wachten? Na de vermanende woorden van John werd er plechtig beterschap beloofd. Via Kelmond en de afdaling van de Kleversberg bereikten we Valkenburg. Annie wilde natuurlijk de Cauberg op maar John dirigeerde zijn troepen richting Daalhemerberg. Nu werd er boven wel netjes gewacht, zo kan het dus ook. Nadat de laatsten ook eventjes een banaantje weggewerkt hadden ging het verder. De natuur stond prachtig in bloei en het was een genot om hier te fietsen. Via 't Rooth naar Margraten en toen naar Bruistenbosch en Banholt. Het ging wel steeds op en af maar echte hellingen kregen we hier niet meer. Vanuit Mheer ging het binnendoor naar Libeek en toen de afdaling richting Mesch. Bij café 't Piepke werd er gestopt voor koffie en vlaai. Lekker in het zonnetje en uit de wind, wat wil een mens nog meer. De koffie en de vlaai waren voortreffelijk en hier zullen we zeer zeker nog wel eens terugkomen. De terugweg werd ook besproken want het was de bedoeling om toch weer aan de 110 km. te komen. Er werd gekozen voor de Maaskant met evengoed nog enkele lichte hellinkjes. In Amby kregen we de traditionele leuke tube. Paul was nu de gelukkige maar met hulp van Piet was het zo gepiept. Wil Nissen, die het kopmanschap op zich had genomen leidde ons netjes richting Meersen waar we de Kruisberg beklommen. Van hier uit ging het naar Waterval waar de laatste helling van deze dag lag. Boven werd netjes gewacht en toen via de Adsteeg, door Beek, richting Kerensheide. De terugweg liep nu via Chemelot en Graetheide. De grote mannen moesten nu echter geregeld tot de orde worden geroepen want achterin waren er enkele rijders waar het beste toch wel van af was. Na elke kruising viel er een gat en dit kregen ze met geen mogelijkheid meer dicht. Gelukkig werd er verstand gebruikt en werd het tempo aangepast. Zo hoort het ook want het is de bedoeling dat we als een groep weer thuis aankomen en ook de zwakkere broeders moeten nog de puf hebben om te kunnen praten. Na 110 km. met toch weer een kleine 800 hoogtemeters werd deze prachtige dag afgesloten.

Het Fluitend Hert

Donderdagmiddag 7 april

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

Niel-bij-AS – Elsloo- Millen

Weersvoorspelling

Het is wisselend bewolkt en er komen enkele buien voor, plaatselijk met hagel. In het zuidoosten gaan de buien soms ook vergezeld van onweer. Vanavond neemt de buiigheid landinwaarts geleidelijk af. De middagtemperatuur is ongeveer 10 graden. De wind komt uit west tot zuidwest en is matig, aan de kust en op het IJsselmeer vrij krachtig tot krachtig. Vanavond neemt de wind af.

John en Har kregen het gelijk aan hun zijde dat zij het weerbericht voor kennisgeving hadden aangenomen. Volgens de buienradar zou het tot half vier droog blijven en daarna was er enige kans

op regen, aldus John. De hele rit is het inderdaad droog gebleven; geen spatje regen gevallen. Door een slimme route te kiezen hadden zij bovendien nauwelijks last van tegenwind en op de terugweg werd zelfs enkele tandjes bijgeschakeld. In Maaseik ging het via de oude trambaan naar Niel-bij-As. De vele bomen langs dit parcours deed de wind breken en zorgde voor weinig hinder tijdens het fietsen. Aansluitend stond de wind van opzij. In Elsloo werd besloten om niet rechtstreeks naar huis te rijden maar een ommetje te maken via Sittard en Millen, temeer omdat we toen de wind in de rug kregen. Tegen vier uur waren we terug op het Hingen met ca. 80 km op de teller.

Har

MAANDAG 4 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

FROMBERG

Vandaag zijn we weer voor het eerst om 10 uur vertrokken. Het weer zou meewerken was ons beloofd, maar om 10 uur was het toch nog behoorlijk frisjes en bewolkt. Toch waren er 16 deelnemers voor deze eerste "Voorjaarsrit". Sommigen zelfs helemaal in zomeroutfit, dus korte broek en korte mouwen. Sef durfde het aan om zo aan het vertrek te komen. Later zou blijken dat hij toch wel een goede kijk op het weer heeft want 's middags kregen we een lekker zonnetje en mooie temperaturen. John had een trip richting Fromberg in gedachten omdat de natuur toch steeds meer begint uit te springen en sommige bomen en struiken al volop in bloei staan. De aanloop werd gemaakt via de Duitse Selfkant. Het tempo natuurlijk binnen de perken zodat iedereen goed kon volgen. Dat was ook te merken aan het gezellige kletsen onder mekaar in de groep. Maar in Koningsbosch kregen we te maken met regen. Onze weerman, Sef, gaf echter aan dat dit van korte duur zou zijn en warempel, hij kreeg gelijk. Eventjes schuilen en toen konden we weer verder. En voor de rest van de dag hebben we het mooi droog gehouden. Via Gangelt ging het naar Hoensbroek en zo richting Voerendaal Hier kreeg Piet een leuke band maar het nieuwe bandje dat hij inlegde bleek ook stuk te zijn. Dus maar voor de tweede keer een poging wagen. Dit lukte wel en na dit oponthoud konden we verder. Het echte werk ging nu beginnen. De klim naar Ubachsberg was het eerste pittige obstakel. Natuurlijk werd er boven netjes gewacht. Pieter moest eerder thuis zijn en hij draaide hier af richting thuisfront. De rest ging via de mooie afdaling naar Eys en zo naar Wittem. Nu kregen we de volgende klim voor de kiezen. De weg van Wijlre naar Elkenrade werd het strijdtoneel. Felle gevechten werden er geleverd maar boven was weer de hergroepering. Via de Bronkweg ging het weer naar beneden, op naar de volgende klim. Nu moesten we de Fromberg bedwingen. Ook hier weer een uiteengeslagen peloton maar beneden bleef iedereen netjes wachten. Omdat sommigen aangaven dat het toch wel genoeg klimwerk was geweest werd het oorspronkelijke plan iets gewijzigd. Twee klimmetjes die nog in de planning zaten werden geschrapt en via Ransdaal en Klimmen ging het weer Noordwaarts. Nu kregen we de wind mee en kon de grote plaat gestoken worden. Om toch aan de kilometers te komen kozen we voor de richting Nuth en Schinnen waar we toch nog een helling kregen. De Beukeberg was de laatste van deze dag en via Hillensberg ging het weer de Duitse Selfkant op. Sef werd als dank voor zijn goede weerkennis netjes thuisgebracht en achter Sevriens namen we afscheid van de Montfortanen. Lekker 110 km. gefietst, toch maar weer ruim 800 hoogtemeters en iedereen tevreden. Maar toch waren er enkele Pensionado's die opmerkingen hadden. Want onderweg klonk er geregeld de roep om een koffiestop. Jammer genoeg kwamen we geen taveerne tegen die open was maar in het vervolg moeten we toch, bij de ritten van meer dan 100 km., de traditionele koffiestop niet vergeten. Dus volgende week een route met halverwege een lekker stukje vlaai en koffie.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 24 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASEIK-ASSELT

Wel geen zonnetje maar gelukkig was het wel droog vanmiddag. Dus alweer 13 deelnemers voor de traditionele donderdagmiddagrit. Voor de eerste keer weer aan het vertrek dit jaar Johan Vergoossen die vandaag vrij had. Har Fijen kreeg de opdracht om voor een route te zorgen en hij stuurde ons richting Maaseik. Van hieruit ging het via Thorn noordwaarts. In de Weerd kreeg Annie lek. De vaste mecaniciens had vandaag blijkbaar geen zin zodat Annie het klusje, prima geholpen door Hub, zelf moest klaren. Dit fiksten ze samen zeer snel zodat we weer verder konden. Zo kwamen we uit in Roermond. Bij het outlet moesten we nog even "KLUNEN", want een grote bouwkraan versperde ons de weg. Het tempo lag, voor Pensionado-begrippen, toch wel wat aan de hoge kant. Maar de kopmensen zijn zo sterk dat ze dat niet meer in de gaten hebben. Gelukkig kon toch iedereen goed volgen maar we moeten er voor waken dat het niet steeds weer wat sneller gaat. Het is de bedoeling om bij de Pensionado's steeds zodanig te fietsen dat ook de "mindere" goden gemakkelijk kunnen blijven volgen. Via Asselt ging het richting Swalmen zodat we nu toch wat meer wind kregen. Er werden mooi waaiers getrokken en, hoewel het eigenlijk niet hoort, de hele breedte van de weg werd gebruikt. Wel graag wat eerder waarschuwen als er een auto tegemoet komt!!! Gelukkig ging het steeds goed en zonder kleerscheuren kwamen we, precies zoals het de bedoeling is, net voor 4 uur weer terug op het Hingen. Alweer 75 km. op de teller. Zo krijgen we de kilometers wel bij elkaar.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 21 MAART

ROUTEVERSLAG PENSIONADO'S

VALKENBURG

Een korte, maar hevige regenbui die even voor elf uur langs de oostkant van Echt voorbij trok, zorgde ervoor dat uit Montfort een telefoontje kwam met de mededeling dat men vandaag verstek zou laten gaan.

Bij huize Vergoossen (John zelf had andere verplichtingen) verzamelden zich toch nog tien pensionado's (alhoewel...) die er vertrouwen in hadden dat het vandaag droog zou blijven.

Na enig overleg werd besloten om richting Valkenburg te gaan.

Leon en Har zetten zich op kop en met de wind in de rug werd in zuidelijke richting vertrokken. Het tempo dat beide heren aangaven, was voor iedereen goed te volgen.

In Berg aan de Maas hield Har het kopwerk voor gezien en kreeg Leon vooraan gezelschap van Henk. Deze twee kanjers zouden de rest van de route de koppositie niet meer uit handen geven!

Via Elsloo ging het naar de eerste beklimming van de dag: de achterkant van de Slingerberg.

Achter Geulle klonk de inmiddels vertrouwde kreet: LEK!!! Het is bijna niet te geloven, maar het was alweer John die zich met een lekke achterband meldde! Nadat dit klusje verholpen was, kon de route vervolgd worden. Via de Kruisberg reden we Meerssen binnen. Bij het verlaten van Meerssen was het Sef die melding maakte van een lekke band. Ook dit ongemak werd snel verholpen, zodat we verder konden fietsen op weg naar Amby.

Daar ging het linksaf naar de Zonneberg (What's in a name bij dit bewolkte weer...). Niet alleen de hoogtemeters maar ook de tegenwind zorgden voor nogal wat problemen achter in de groep. Echter, boven in Berg en Terblijt werd netjes op iedereen gewacht en ging het vervolgens richting Sibbe.

Via de afdaling van de Sibbergrubbe bereikten we Valkenburg, waar de Goudsberg op ons wachtte. Een beklimming met het venijn op het einde. Zeker voor mensen die deze beklimming niet kennen, kan dit zeer verrassend zijn!

Klimmen was de volgende plaats die we bereikten. Langzaam maar zeker kregen we de wind letterlijk

meer van voren, maar met de twee goede gangmakers voorop was dit geen probleem.

Via Retersbeek en Weustenrade bereikten we Hoensbroek. De Zandberg aldaar bleek voor een enkeling toch nog een pittige klim. In Pensionado-tempo ging het verder naar Merkelbeek. De lange afdaling naar Bingelrade bood de gelegenheid om de spieren even los te schudden. Via Jabeek en een klein stukje over Duits grondgebied kwamen we in Spaanshuisken. Vervolgens werd Sef netjes in Koningsbosch afgezet en reden we via Pepinusbrug, na bijna vier uur fietsen en met ruim 90 km op de teller, weer Pey binnen!

Met dank aan Leon en Henk voor het verrichte kopwerk!!

Paul

DONDERDAG 17 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MEINWEG

We stonden met 14 deelnemers aan het vertrek. Het zonnetje scheen en de wind was matig(windkracht 3).

Huub werd gevraagd of hij een route wist richting Duitsland ivm de noord/oostelijke wind. Zo gezegd zo gedaan. We vertrokken richting Montfort, daarna langs de stort door het veld naar Sint-Odilienberg. Vervolgens naar Vlodrop-Station en Sint Ludwig. In Dahlheim onder het viaduct en daarna meteen rechtsaf over een bij velen onbekende weg. Op een gegeven moment kwamen we bij een boerderij waar een klein poortje openstond, Huub riep doorrijden. We reden door het poortje over het erf en aan het einde van het erf weer door een poortje en vervolgens weer over de normale weg door het bos richting rotonde in Dahlheim. Vanaf hier over onbekende (voor Huub schijnbaar niet) binnenweggetjes richting Lüttelsforst.

Toen richting Meinweg, tijdens de afdaling werd door sommigen nog eens flink vaart gemaakt.

Beneden aan de grote weg werd netjes gewacht tot iedereen weer beneden was. De rit werd hervat en we gingen via de Oo richting Montfort waar we afscheid namen van de Montfortanen, bij de camping namen we afscheid van Wil. De rest vervolgde de weg richting huiswaarts.

Het was een mooie deels onbekende rit van 75 km, hiervoor dank aan Huub.

Har van der Vorst

MAANDAG 14 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MEHELSE HEI

Voor vandaag hadden we Wil Hodzelmans gevraagd om voor een route van ongeveer 90 km. te zorgen. Hij heeft zich prima van zijn taak gekweten en ons alweer een heel fijne rit voorgeschoteld. Natuurmens als hij is ging de route vandaag door een prachtig gebied, de Mechelse Hei bij Opgrimbie. We waren vandaag weer met 16 deelnemers en klokslag 11 uur werd er vertrokken. Wil had verschillende routekaartjes gemaakt en de mensen die meestal op kop rijden kregen zo'n kaartje

aangereikt. Heel verstandig, Wil, dat bespaart ons een heleboel roepwerk. Natuurlijk was het tempo Pensionado's-waardig, zodat iedereen gemakkelijk kon volgen. Richting Heppeneert en zo de knooppunten volgen. Een keer kregen we een stukje onverhard maar met dit prachtige weer is dat geen probleem. De route over de hei naar Opgrimbie was prachtig en iedereen genoot met volle teugen. In Oud-Rekem kwamen we langs "De Oude God", maar het is nog te koud om een tussenstop te maken, dus netjes doorrijden. Nu draaiden we weer noordwaarts wat betekende dat we de straffe wind van voren kregen. Maar gelukkig hebben we Wil v. Montfort en Henk Swillens in de groep. Deze twee klasbakken namen hun verantwoordelijkheid en nestelden zich op kop van het peloton. Het tempo werd bepaald op 28 en zo kon alweer iedereen netjes in het wiel blijven. In Leut kregen we de traditionele lekk band. Dit keer was Piet Clout het slachtoffer maar zoals bekend is dit voor hem geen probleem. De rest van de rijders zocht een plekje in de zon en uit de wind en zo was het wachten geen probleem. Het Fluitend Hert installeerde zich zelfs languit op een bank alsof het al hoog zomer was. Na dit korte oponthoud ging het verder. In Berg het veer over en zo de gebruikelijke weg terug. Wel werd in Obbicht de weg langs de Maas gepakt en in Grevenbicht ging het richting Illikhoven. De ijssalon was nog niet open maar het begint toch langzaam te kriebelen. Hopelijk wordt het snel wat warmer zodat we onze traditionele tussenstop weer kunnen maken. Met 85 km. op de klok waren we weer mooi rond half 3 terug op het Hingen.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 10 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RIMBURG-MERKELBEEK

Een beetje lente en het begint meteen te kriebelen. Maar liefst 15 deelnemers vandaag op deze lekkere voorjaarsdag. Hierbij weer een oudgediende die de weg naar Suist weer heeft gevonden. Nol van Pol kwam vandaag onze gelederen weer versterken. Verder waren er de eerste nieuwe fietsen van het seizoen 2016 te bewonderen. Har was er met zijn nieuwe Ridley en Paul had zijn nieuwe Willier van stal gehaald. Alle twee prachtige karretjes, een aanwinst voor Suist. Hoogstwaarschijnlijk zullen er nog verschillende nieuwe fietsen volgen. Welke route moest het vandaag worden? Er werd gekozen om de Zuidoost-hoek maar weer eens op te zoeken. Har Fijen werd gebombardeerd tot wegkapitein en hij stuurde ons richting Illbrink en zo bij Spaans Huisken de grens over. Het tempo was perfect, precies zoals het voor de donderdagmiddag hoort te zijn. Iedereen kon goed volgen en mede dank zij het heerlijk weertje was het voor de deelnemers genieten. Via de gebruikelijke weg ging het richting Gilrath en hier wees Hub ons de weg naar Pannenshop. Zo kwamen we in Rimburch uit waar we een pittige klim voor de wielen kregen. Natuurlijk werd er boven netjes gewacht en toen begon de terugweg. In Waubach kregen we nog een rondje van de zaak omdat we te vroeg afdraaiden maar we vonden daarna toch probleemloos de route richting Brunssum. Omdat we tijd over hadden werd er besloten om er een lusje via Merkelbeek aan vast te knopen en zo ging het daarna naar Jabeek en over de Selfkant richting Koningsbosch. Zoals gepland kwamen we even voor 4 uur weer terug in Pey, 75 km. op de teller en werkelijk "LEKKER GEFIETST". Hopelijk kunnen we komende zaterdag ook zo de rit maken want de weersvoorspellingen zijn uitstekend.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 7 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MEYEL

Het weer was niet zo geweldig 's morgens. Daarom was het hoogstwaarschijnlijk niet zo druk op het Hingen. Maar toch konden we nog 11 dapperen verwelkomen die het wel aandurfd. En het bleek dat ze het bij het juiste eind hadden vandaag. Het was nog wel wat frisjes de eerste kilometers maar gaandeweg de rit werd het steeds beter. De temperatuur liep langzaam op en we kregen af en toe zelfs een flets zonnetje te zien. Er stond bijna geen wind en er werd gekozen voor een ritje richting Meyel. Har v.d. Vorst nam de taak van wegkapitein op zich en zo zette de karavaan zich in beweging. Leon en Jo waren de eerste kopmannen en ze hielden zich voortreffelijk aan de afspraak dat er bij de Pensionado's niet te hard wordt gereden. Dit was van achter in het veld heel goed te zien. Iedereen had de kleine molen opstaan en sommigen probeerden zelfs het beentempo van Leon te evenaren. Maar dat lukt natuurlijk nooit, verschil moet er nu eenmaal zijn. Probleemloos werd Buggenum bereikt waar we, net toen we buiten het dorp waren, de bekende kreet hoorden: "LEK". Het was alweer John Wolters die de laatste tijd toch wel erg vaak het haasje is. Maar gelukkig is hij zeer bedreven in het wisselen zodat we met niet al te veel oponthoud weer verder konden. De rit voerde ons via Helden richting Meyel waarna we de wind, hoe miniem ook, in de rug kregen. Her en der werd er groter geschakeld en het tempo ging daardoor ook iets omhoog. Maar wel zodanig dat iedereen met gemak kon volgen. Via Kelpen ging het naar Grathem en Har voerde ons ook nog door Maasbrachterbeek en zo naar St. Joost. Zo kregen we toch weer ruim 90 km. op de teller. Omdat de vooruitzichten voor komende week gunstig zijn willen we dan proberen om iemand van te voren een rit uit te laten zoeken. Dus komende maandag 14 maart de route van een van onze Pensionado's.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 3 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

3-LANDEN ROUTE

Na het afschuwelijke weer van vorige week waren er dit keer toch verschillende Pensionado's die het niet meer vertrouwden en thuis bleven. Vooral de totale afwezigheid van de Montfortanen viel op. Toch waren er nog 8 dapperen die zich niet lieten afschrikken door allerlei voorspellingen. En dat pakte dit keer uitstekend uit. Voor de zekerheid werd er besloten om niet te ver van het Hingen af te dwalen zodat we, als het toch zou gaan regenen, meteen terug naar huis konden rijden. Via allerlei binnenweggetjes ging het richting de Kievelberg, dus Duitsland. Het weer bleef voortreffelijk en we werden steeds overmoediger. Wel lag het tempo iets te hoog, niet zoals de afspraak is voor de donderdagmiddag. Maar iedereen is de laatste tijd zo sterk geworden dat er automatisch een tandje wordt bijgezet. Het Wildpark in Gangelt werd met een bezoek vereerd en zo ging het richting Bingelrade, dus weer Nederland. We passeerden nog Amstenrade en Schinnen waar John Bloemer

de pech had van een lekke band. Piet was er niet dus loste John Wolters dit keer het klusje op. Zeer rap had hij het gefikst, volgende keer eens de stopwatch erbij pakken om te kijken wie de snelste is. Via Spaubeek ging het naar Neerbeek en zo naar Elsloo. Het weer bleef geweldig, een lekker zonnetje en niet al te veel wind, dus werd besloten om er een langere rit van te maken. De Maas werd overgestoken en dus waren we nu in België. De knooppunten langs de Maas brachten ons probleemloos in Heppeneert. Iedereen deed zijn portie van het kopwerk al moet vermeld worden dat John Wolters vandaag toch wel het leeuwendeel voor zijn rekening nam. Maar in Heppeneert was Maria ons vandaag niet gunstig gezind. Paul voelde zijn achterband langzaam leeglopen. Hij besloot niet te wisselen maar eerst te proberen met flink oppompen. In Maaseik was de weg kletsnat, hier had het net behoorlijk geregend. Maar hier hadden wij vandaag geen last zodat we, zonder ook maar een spatje regen, weer op het Hingen aankwamen. De band van Paul had het gehouden en met 90 km. op de klok mogen we toch wel spreken van een zeer geslaagde donderdagrit.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 29 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RANDERATH-GILRATH

Geweldig weer vandaag. Wel koud, een frisse, stevige wind, maar ook een heerlijk zonnetje. Het was dan ook behoorlijk druk om 11 uur op het Hingen. Maar liefst 17 rijders waren present, en hierbij ook weer een nieuweling, Jaack Wijers, die wel al verschillende keren op zaterdag heeft meegefietst. Omdat de straffe wind zoals de laatste tijd gebruikelijk is uit het noorden kwam werd besloten om er een ritje over de Duitse kant van te maken. Piet stuurde ons via een nieuwe weg richting Putbroek en van hieruit ging het naar Waldfeucht. Het tempo was natuurlijk aangepast aan de Pensionado's zodat iedereen gemakkelijk kon meekomen. In het begin waren er nog wel verschillende mensen op de eerste rij maar na een tijdje besloten Wil en Sef dat zij dit klusje maar moesten opknappen. Heel goed rekening houdend met de rest van de groep hielden ze het tempo tegen de wind in lekker strak. Even moest een rijder lossen maar meteen werd hierna het tempo aangepast zodat we mooi als groep doorreden. In Laffeld gingen we langs de molen richting Ueterath maar in Schleiden reden we verkeerd. Maar dat is helemaal geen probleem. Via een mooie, andere weg kwamen we tenslotte toch weer uit in Randerath waar John besloot het oorspronkelijke plan, richting Unterbruch, te laten varen en er werd koers gezet naar Linnich. Van hieruit kregen we wind mee wat goed te merken was. De grote molen werd gestoken en het tempo ging rap omhoog. Even een omweggetje richting Prummern en zo terug via Gilrath. Iedereen zat werkelijk te genieten, een lekker tempo wat voor iedereen goed te doen was en heerlijk weer, wat wil een Pensionado nog meer? Zo kwamen we ruim voor 2 uur, met dik 75 km. op de klok, weer terug op het Hingen. Omdat het 's morgens toch nog behoorlijk koud is houden we de vertrektijd voorlopig op 11 uur. Als het weer zou omslaan en het wat warmer wordt kunnen we alsnog de vertrektijd aanpassen maar zoals het gebruikelijk is bij de Pensionado's, niets moet en alles kan, in overleg komen we er altijd wel uit.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 25 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

ECHT VOORJAARSKLASSIEKERSWEER!!!!!!

Heel veel pensionado's aanwezig op deze donderdag. Na het massale verzaken van afgelopen zaterdag en de totale afwezigheid van maandag hadden de vele rijders toch wel enige wroeging. Dus werd buienradar maar weer eens geraadpleegd en er zou hooguit een klein buitje komen. Vol goede moed werd de rit met maar liefst 14 deelnemers begonnen. Natuurlijk eerst tegen de wind, dus richting Stramproy. Het eerste uur was er letterlijk en figuurlijk geen vuiltje aan de lucht. Een lekker zonnetje, dus heerlijk fietsweer. Maar eenmaal in Stramproy aangekomen begonnen er toch her en der behoorlijk donkere wolken te verschijnen. Vol goede moed trokken we ons hier niets van aan en werd koers gezet richting Altweerderheide. Hier was het geluk echter op. We kregen te maken met een eerste hagelbui maar dit duurde gelukkig niet zo lang. Na een sanitaire stop werd de terugweg begonnen richting Stramproy. De oversteek richting België werd gemaakt en zo koersten we richting Maaseik. De lucht betrok nu helemaal en het begon flink te spoken. Hagel en sneeuw kregen we te verwerken, en niet zo'n beetje ook. Op plaatsen was de weg wit, zoveel viel er uit de lucht. Henrie kreeg hierdoor vleugels en hij stootte zo snel door dat hij weldra uit het zicht was verdwenen. De rest bleef wel netjes bij elkaar en met een groep van 13 bereikten we, via de grote weg Kinrooi-Maaseik, de grens bij Maaseik. Hier kregen we het eerste pechgeval van vandaag, John Wolters reed lek. Natuurlijk wachtte iedereen tot dit malheur was gefixt en toen kon het verder. Intussen was het gelukkig opgehouden met sneeuwen maar we waren toch door en door koud. Net voor Echt, in Aesterberg, kregen we het volgende pechgeval. Wil Hodzelmans stond nu lek maar met behulp van Piet werd ook dit klusje geklaard. Maar de gifbeker was nog niet leeg. Toen we weer wilden vertrekken bleek John Bloemer ook een platte te hebben. Een ongeluk komt dus schijnbaar nooit alleen. Natuurlijk knapte Piet dit klusje ook weer vakkundig op. Wat een geluk dat we zo'n mensen bij Suist hebben. Enkele mensen die totaal verkleumd waren reden intussen toch maar door maar het gros van de deelnemers bleef netjes wachten tot de pechvogel weer verder kon. Onder het viaduct van de autoweg moest Wil nog een keer van de fiets. Zijn band, die net gerepareerd was, bleek niet goed op de velg te liggen dus even leeglaten en opnieuw oppompen. Hierna konden we gelukkig de reis vervolgen en zonder verdere problemen kwamen we, wel wat later dan normaal, na 65 km. terug op het Hingen waar John naar huis kon. De delegaties van St. Joost en Montfort hadden nog wat kilometers te goed en hopelijk is dit zonder problemen verlopen. Totaal verkleumd de fiets maar de fiets gelaten en thuis eerst geprobeerd om een beetje op temperatuur te komen. Het was behoorlijk afzien vandaag, maar zoals Herr Strumpf het steeds zegt: RADFAHREN IS NICHT FÜHR WEICHE EIER. Dus morgen maar poetsen en hopelijk zaterdag weer van de partij.

Het Bibberend Hert

MAANDAG 22 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

SALON-WEER

Het weer werkte vandaag echt niet mee. Daarom maar de raad van de razende reporter ter harte genomen en er weer een rustdag van gemaakt. Lekker op de bank met een kopje koffie, een bonbonnetje en een stukje vlaai. De vooruitzichten voor de rest van de week zien er goed uit dus we zullen onze kilometers toch wel maken. Dat is het grote voordeel van een Pensionado, hij gaat fietsen als het lekker weer is en kan zo toch genoeg kilometers maken. Dus a.s. donderdag wagen we een nieuwe poging.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 18 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

NEDERLAND-BELGIË

Na de vele regen van het afgelopen weekend was het vanaf dinsdag een heerlijk weertje. Veel pensionado's hebben hiervan duidelijk geprofiteerd want vandaag hoorde je verschillende mensen vertellen dat ze deze week al stiekem hebben getraind. Maar ook op deze officiële donderdagmiddagrit was de opkomst prima, maar liefst 13 rijders tekenden de presentielijst. Hierbij ook Annie en Wil Hodzelmans die een hele tijd uit de running zijn geweest door de griep. Er werd gekozen voor een ritje richting Slingerberg en Henrie en Leon namen de kopplaatsen in. Natuurlijk een mooi aangepast tempo en zo kon iedereen goed volgen. Toen we de brug overgingen bij Elsloo nam Har Fijen resoluut de kopplaats in. In plaats van de achterkant van de Slingerberg stuurde hij ons de Maas over richting België. Hij vond het klimwerk nog een beetje te veel van het goede voor de pas teruggekeerde zieken. Een prima beslissing, er wordt dus toch goed rekening gehouden met de andere rijders. Maar er was wel iets vreemds aan de hand. Har was namelijk niet meer weg te slaan van de eerste rij. Maar liefst 50 km. bleef hij op kop van het peloton en het tempo lag echt niet laag. John moest zelfs een keer ingrijpen omdat het toch te gortig werd. Komt het door het vele trainen van Har, wie weet. Maar het weer was voortreffelijk en de stemming opperbest, dus er werd lekker gekoerst. In Maaseik werd de Maas weer overgestoken en ging het richting Echt. Maar wat bleek, onder aan de Col du Canal ging het plotseling linksaf richting Stevensweert. Het bleek dat Wil Hodzelmans aan had gegeven dat hij zich voortreffelijk voelde, dus er werd nog een lusje aangeknoopt. Wat een klasbak, en dat na een lange tijd van stilstand. Via Maasbracht ging het zo naar Montfort waar het de bedoeling was om Geert en Hub netjes thuis af te zetten. Maar Hub reed lek net voor het viaduct in Brachterstatie. Hij had geen zin om het bandje te verwisselen en gaf aan dat we door konden rijden. Hij zou wel het kleine stukje naar huis lopen. Na verschillende protesten van de mederijders hield hij toch voet bij stuk, dus reed de rest maar door. Hopelijk heeft hij de wandeling goed doorstaan. Har stuurde ons nog helemaal door Montfort heen en langs het Kamp bereikten we St. Joost. Annie en Wil hadden uitstekend stand gehouden zodat ze weer volop mee kunnen rijden in het vervolg. De rest had er ook een leuk ritje van gemaakt en met ruim 80 km. op de klok waren we toch weer net voor 4 uur terug, zoals het hoort op de donderdagmiddag.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 15 FEBRUARI

S.V.P (Suist voor Pensionado's)

VIER BIKKELS

Was het de natte rit van afgelopen zaterdag of was het de sneeuw die maandagmorgen gestaag uit de hemel viel? Feit was in ieder geval dat er om klokslag 11.00 uur zich slechts vier bikkels meldden voor de wekelijkse maandagrit: Jan Laugs, Leon Renet, Jo Storms en ondergetekende.

Omdat er een flinke (schrane) noordenwind blies, werd besloten om in noordelijke richting te vertrekken. Leon en Jo zetten zich op kop om daar gedurende de gehele rit niet meer weg te gaan.

Al snel bleek dat de thuisblijvers vandaag de verkeerde keuze hadden gemaakt, want we waren amper in Montfort aangekomen of de zon kwam al tevoorschijn om vervolgens niet meer te verdwijnen!

Via Odiliënberg werd richting Roermond gefietst. Jan loodste ons netjes aan de oostkant langs deze stad naar Swalmen. Via Asselt en Leeuwen kwamen we wederom in Roermond. Daar werden de Maasbrug en een rondje door de Weerd genomen om vervolgens naar Horn en daarna richting Buggenum te fietsen.

Achter Buggenum moest een plaspauze worden ingelast. Dat betekende tijd voor het maken van een foto.

Hierna ging het nog een klein stuk pal tegen de wind in tot Neer. Voor Leon en Jo was ook dit laatste stuk een peulenschil, gezien het strakke tempo dat werd aangehouden. In Neer bereikten we het keerpunt. Met de wind vol in de rug werd in zuidelijke richting langs de Napoleonsbaan gefietst. Onderweg reed Paul nog lek. Na dit euvel verholpen te hebben, konden we ter hoogte van Grathem richting Heel fietsen. Via Wesseem, Maasbracht en Maasbracht-Beek reden we over het nieuwe fietspad langs de Rijksweg terug naar Echt. Daar aangekomen, hadden we toch maar weer 75 km op onze computers staan! Over bikkels gesproken.....

Paul

DONDERDAG 11 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RONDJE ONDERBANKEN

De Vasteloavond voorbij, het weer weer een beetje normaal, dus fietstijd. Alweer 10 rijders present voor het vaste donderdagmiddagritje Gelukkig hebben we een nieuwe routekapitein gevonden. John Wolters had voor vandaag weer een leuk ritje gepland. Hij zou ons vandaag richting Onderbanken voeren. Natuurlijk werd het tempo aangepast aan de leeftijd van onze deelnemers, dus lekker peddelen, wat ook de bedoeling is van deze donderdagmiddag. John W. en Leon posteerden zich op de eerste rij en de rest kon vandaag het tempo wat deze twee heren ons voortoverden heel goed volgen. Via Munstergeleen ging het richting Oude Windraak. Boven werd natuurlijk netjes gewacht maar Geert gaf aan dat hij het toch wel moeilijk had. Heel begrijpelijk want hij was vandaag met zijn mountainbike en we zijn nu eenmaal niet allemaal zo sterk als Leon. Er werd natuurlijk voorgesteld dat we het tempo aan zijn rijden zouden aanpassen maar hij verkoos het om via Hillensberg terug naar huis te rijden. De rest reed rustig verder en via allerlei wegen die we toch allemaal al eens gereden hadden, maar dan niet in deze volgorde, ging het door het Zuid-Limburgse land. Toch kregen we vandaag ook verschillende klimmetjes te verwerken. Een goede opwarmer voor de rit naar Vaals van komende zaterdag. In totaal hebben we vandaag toch ruim 300 hoogtemeters verwerkt. Op kop werd er steeds mooi doorgewisseld zodat iedereen zijn deel van het werk kon doen. Zo bereikten we probleemloos de Duitse Selfkant waar Leon in Saeffelen lek reed. Hij was er behoorlijk pissig over want dit bandje was er vanmorgen pas nieuw ingekomen. Maar met Piet in het peloton is het klusje zo gefikst. Toen er weer voldoende lucht in zijn achterband zat nam hij vanaf Waldfeucht resoluut de kopplaats in. Of hij de frustratie eruit wilde fietsen, wie weet, maar hij voerde het tempo behoorlijk op. De rest zat lekker in zijn wiel en ze lieten hem netjes uitrazen. In Maria Hoop draaiden Piet en Hub af richting Montfort en de rest ging fluitend richting Pey. Met 75 km. op de klok weer een heel leuk ritje gemaakt. Iedereen tevreden en daar gaat het toch om.

Het Fluitend Hert

VAN DE RIT VAN MAANDAG 1 FEBRUARI KREGEN WE ZELFS 2 VERSLAGEN BINNEN. GOED BEZIG, VERSLAGGEVERS.

VERSLAG PENSIONADO'S MAANDAG 1 FEBRUARI 2016

Een grijze lucht en een krachtige wind begroetten ons (9 dapperen) op deze maandagochtend. John Vergoossen, hij had geen zin om te fietsen vanmorgen, zwaaide ons om 11.00 uur netjes uit. Henk Swillens wist wel een route, dus hij zette zich op kop van de groep om daar vervolgens de rest van de route niet meer weg te gaan! Henk deed vandaag maar liefst 84 km kopwerk, bijgestaan door Michiel Penders en Wil van Montfort. Via Roosteren werd richting Maaseik gefietst en langs allerlei rustige binnenwegen vervolgens naar Molenbeersel. Hier werd koers gezet naar Stramproy en daarna richting Ell, Grathem en Baexem. Via Horn reden we naar de stuw in Linne om daarna nog via de nieuwe fietsweg naar St. Odiliënberg te fietsen. Daar waar iedereen verwachtte dat we nu richting Echt zouden rijden, vond Henk dat er nog te weinig kilometers weggetrapt waren en werd nog een extra lus gemaakt richting Reutje en Posterholt. In Posterholt brak, bij het aanzetten na een bocht, de ketting van Jan Laugs. Wonder boven wonder wist Jan overeind te blijven. Michiel bleek gelukkig een voortreffelijke mecanicien en wist de ketting weer te repareren zodat de route vervolgd kon worden richting Maria-Hoop en Pey-Echt. Iets na de klok van twee uur bereikten we zodoende weer de thuishaven. Met dank aan Henk voor zijn geweldige prestatie!

Paul

Maandag1 februari

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

Vandaag werd in een boog ($\frac{3}{4}$ cirkel) om Echt heen gefietst. In totaliteit werd 87 km afgelegd. Bij Maaseik werd afgebogen in noordelijke richting. Er werd een straal aangehouden tussen de 15 en 20 Km van het vertrekpunt. De groep (Michiel, Jan, Wil, Lex, Har, Annie, Henk, Jo en Paul) gaf er de voorkeur aan om niet te ver uit de buurt te gaan, omdat er regenbuien werden verwacht. Reden waarom kennelijk ook minder deelnemers aanwezig waren dan voorheen, temeer omdat het kort voor 11.00 uur nog regende en het wegdek nat was.

John liet vandaag verstek gaan. Gehoord dat hij gisteren de 1e prijs in de kinderoptocht op de Slek behaald heeft. John kennende zal het hossen nog wel in zijn benen hebben gezeten.

Zere benen kreeg Lex onderweg. De oorzaak lag in zijn afgelegde kilometers in de achterliggende periode. Hij had door omstandigheden een paar weken niet kunnen fietsen. Lex gaf er daarom de voorkeur aan om verder solo naar huis te rijden.

Bij Jan Laugs lag de zwakke plek aan zijn fiets. In Posterholt werd hij plotseling geconfronteerd met een defecte ketting. Gelukkig had Michiel een kettingspons bij zich en was het euvel snel verholpen, waarna de rit zonder verdere problemen werd vervolgd.

Via de Waldfeuchterbaan werd tenslotte huiswaarts gekeerd. De regenbuien waren de groep bespaard. Vanwege het natte wegdek waren de fietsen wel toe aan een poetsbeurt.

Har

DONDERDAG 28 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MEINWEG-LÜTTELFORST-WILDENRATH

Wat zijn we toch bofkonten. Na de geweldige maandagrit was het vandaag weer een heerlijk weertje. Een lekker zonnetje en niet al te veel wind. Het was dan ook niet gek dat er op deze donderdagmiddag maar liefst 12 rijders de startlijst tekenden. John, John, John, Annie, Wil, Har, Pieter, Leon, Jan, Geert, en voor de eerste keer dit jaar weer aan het vertrek Har Fijen en Hub v. Eck. Als het zo doorgaat wordt de donderdagmiddag net zo'n succes als de maandagritten. Er werd gekozen voor een rit in Noordelijke richting. Allereerst werd de Meinweg aangedaan. Met de wind in de rug werd er lekker doorgepeddeld. Het tempo werd niet te hoog opgevoerd en iedereen kon goed meekomen. Dit was ook te horen aan het geklets in de groep. De beklimming werd mooi als een groep gedaan waarna Har v.d. Vorst ons een nieuw weggetje door Oberkrüchten liet zien. De beklimming van de Pannemühle gaf weer hetzelfde beeld. Als een groep naar boven, precies zoals het hoort bij de Pensionado's. Maar toen we Lousberg voorbij waren kregen we toch wind tegen. De twee sterke kleppers van vandaag, Wil en Leon, kweten zich uitstekend van hun taak en ze hielden het tempo mooi strak. Lekker uit de wind kon de rest goed bijblijven. Omdat de weg door het bos naar Birgelen er waarschijnlijk toch smerig bij zou liggen werd de parcourskennis van Hub geraadpleegd. Hij voerde ons via goede wegen richting Wildenrath zodat we geen smerig karretje kregen. De gewone weg via Krafeld en Steinkirchen werd gevolgd en Geert stuurde ons hierna richting Posterholt. Op de weg richting het Hitje moest John toch nog even de twee kopmannen vermanend toespreken. Ze zijn zo sterk dat ze niet in de gaten hebben dat het soms toch wel wat te hard gaat voor de Pensionado's. Want het is de bedoeling dat we er steeds een gezellig ritje van maken en het gemiddelde is absoluut niet belangrijk. Het lekker fietsen is de hoofdzaak. Natuurlijk werd meteen getemperd en de rest van de rit werd alweer zodanig gereden dat niemand ook maar een centje pijn

had bij het tempo. Zo hebben we weer ruim 75 kilometer gefietst in werkelijk voortreffelijk weer. Iedereen, ook de twee nieuwkomers, was helemaal tevreden en zo hoort het ook.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 25 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

HOENSBROEK-COLMONT

Niet Normaal, zo'n lekker weertje was het. In januari en dan 's middags ruim 16 graden. Het was dan ook behoorlijk druk op het Hingen. Het schijnt dat zowat alle mensen met een uitkering van ABP of SVB de weg naar het Hingen weten te vinden. Maar liefst 19 deelnemers waaronder weer verschillende nieuwelingen voor 2016 meldden zich om 11 uur bij John. Toch had niemand de euvele moed om in korte broek te verschijnen. Had Michèl maar vrij gehad, die was zeker in zomertenuue verschenen. Het grote dilemma, waar gaan we naar toe, kwam weer op de proppen. Rimborg en Borgharen werden resoluut afgewezen. John Wolters vatte de koe bij de horens en stelde voor om een ritje richting Colmont te maken. Dit leek de verzamelde meute wel een goed idee en dus mocht John op kop vertrekken. Natuurlijk kwam Jo Storms en Leon meteen overnemen maar wonderwel wisten ze zich vandaag uitstekend in te houden. Met een gangetje van even onder de 30 werd richting Sittard gekoerst. Met dit tempo heeft niemand problemen en dus werd er volop gekletst in de groep. De gewone weg door Munstergeleen en zo richting Thull. In Vaesrade gaf Wil Hodzelmans aan dat hij niet de hele rit mee zou rijden. Hij heeft een hele tijd niet gefietst en wilde rustig weer beginnen. John, die zijn knie niet wilde overbelasten, en Henrie boden meteen aan om hem te vergezellen want de afspraak bij Suist is dat we niemand alleen laten rijden. Dus toen we Hoensbroek gepasseerd hadden bogen deze 3 af richting Brommelen. Van hieruit ging het naar Klimmen en toen via Aalbeek naar Schimmert. Omdat het zo'n prachtig weer was besloten ze om de Adsteeg af te rijden en daarna langs de Maas terug naar huis te gaan. Lekker peddelend, een echt pensionado'stempo dat nooit boven de 28 kwam, zorgde ervoor dat ze alle drie fris weer terugkwamen op het Hingen met toch weer mooi 80 km. op de klok.. Wel zorgde John nog voor een stukje crosswerk. In Grevenbicht koos hij een binnenweggetje maar hier lag zoveel modder dat het niet zou misstaan in de cross van Zolder komende zondag. Dat wordt dus weer volop poetsen voor deze heren. Maar wel "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

Aanvulling op de rit.

Toen John, Wil en Henrie omdraaiden zijn wij verder gereden richting Voerendaal via binnenweggetjes waar ik nog nooit was geweest met Suist. John Wolters wist dit weggetje. Van hier uit richting Ransdaal, Termaar en Klimmen. Vervolgens reden we naar Hulsberg en Wijnandsrade. Net voor Wijnandsrade reden we via de binnenweg naar Klein Genhout. Hier aangekomen reden we de oude Adsteeg naar beneden. Daarna via Neerbeek, Geleen naar Sittard. Om het centrum te vermijden zijn we richting Tuddern gefietst. Toen richting Millen,

hier reed Jan Laugs lek, dit werd met hulp van Piet Clout snel gerepareerd. Met goede moed gingen we via Susteren, Slek naar het Hingen. Hier aangekomen hadden we 85 km op onze tellers.

Door het mooie voorjaarsweer was het wel een pittige maar tevens een mooie rit. We zullen maar zeggen lekker gefietst.

Har van der Vorst

DONDERDAG 21 JANUARI

Rondom Buggenum.

Om 13.00 uur stonden 7 deelnemers aan de start, John Bloemer, John Wolters, Annie van de Venne, Lex Quadvlieg, Leon Renet, Geert Creemers en Har van der Vorst. Er werd besloten voor een noordelijke route. We reden via Montfort, Sint Odilienberg, via het fietspad naar de stuw in Linne.

Van hier richting Beegden, Buggenum, daarna via Hanssum naar Neer. Bij de stoplichten in Neer naar Roggel, daarna via Baexem, Grathem naar Heel.

In Maasbracht gingen we langs de Boerenbond naar huis. De afgelegde afstand bedroeg 65 km, het tempo was voor iedereen goed te doen en het zonnetje liet zich af en toe eens zien. Dus lekker gefietst.

Har van der Vorst

MAANDAG 18 JANUARI

Op deze koude maandagmorgen (temperatuur rond het vriespunt of lager), stonden toch nog 10 dapperen aan het vertrek. Te weten: Annie van de Venne, Leon Renet, Henk Swillens, Wil van Montfort, Piet Clout, Geert Creemers, Paul Gulikers, Jan en Sef Laugs en Har van der Vorst. Gezien de windrichting werd besloten richting Waldfeucht te fietsen en van hieruit naar Schierwalderath. Vervolgens via Birgden naar Gilrath, hier werd het spoor zeer voorzichtig overgestoken. De route werd via Niederbusch naar Schinveld gereden. Hier werd ons zelfs nog werk aangeboden. Iemand riep "gaont mer wirken", maar ja. In overleg werd besloten om via Jabeek, Hastenrath en de Kievelsberg naar Waldfeucht te rijden. Zo gezegd zo gedaan. In Waldfeucht zij iemand dat we Sef naar huis zouden brengen, dus reden we via Saeffelen naar Koningsbosch waar we afscheid van Sef namen. Van hier uit koersten we richting Montfort via de Dominicusweg. In Montfort aangekomen namen we afscheid van Wil, Geert en Piet.

De overgebleven zes koersten huiswaarts. Ondanks de koude hadden we tocht 70 km gefietst in een rustig wintertempo.

Har van der Vorst

DONDERDAG 14 JANUARI

Het zit de Pensionado's niet mee de laatste tijd. Al twee weken regen op de maandag en de donderdag. Vandaag was het 's middags droog maar omdat het 's morgens behoorlijk regende zal er wel niemand de stoute schoenen hebben aangetrokken. Als er toch mensen zijn die hebben gefietst horen we dat graag.

John

MAANDAG 4 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BORGHAREN-KELMOND

De eerste rit van het seizoen 2016 was er een met problemen. Allereerst werkte het weer niet echt mee. 's Morgens viel er af en toe nog een beetje regen en de vooruitzichten voor de rest van de dag waren ook niet zo best. Toch waren er nog 10 echte Die-Hards die het aandurften: Annie, Piet, Geert, Cor, Wil v. M., Sef, Har v.d. V., John W., Paul G. en John V. Omdat het in het zuiden het langste droog zou blijven en er ook een licht briesje stond vanuit deze richting werd er maar weer eens gekozen voor de richting Borgharen. Wil en Har waren de eersten die het kopwerk deden en ze hielden zich voortreffelijk aan de Pensionado's snelheid. Na een half uurtje kwamen Sef en Paul de kopmannen aflossen en zo bleef het lekker gaan. Het was nog steeds droog dus lekker fietsen. Vlak voor Borgharen kregen we het eerste malheur. Sef reed lek maar met de hulp van Piet was dit klusje zo geklaard. Wel begon het ondertussen te regenen wat niet zo leuk was. Net toen Sef klaar was voor vertrek riep John W. om hulp. Zijn rem liep aan en dat kwam door een loszittende spaak. Gelukkig had het Fluitend Hert de materiaalkist bij zich en met behulp van een spakentrekker werd dit verholpen. De volgende die het peloton ophield was John V. Het bleek dat hij zijn achterwiel los had zitten dus hiervoor moest ook alweer gestopt worden. Maar toen konden we gelukkig weer verder. Er werd gekozen voor de Kruisberg en toen via het nieuwe fietspad langs het vliegveld richting Kelmond. Het liep lekker en met de regen viel het nog mee. Maar aangekomen in Sittard begon de ellende pas goed. John V. reed lek. Het hele vorig jaar niet gebeurd en nu op de eerste rit meteen raak. Maar Piet was weer heel behulpzaam en even later konden we verder. Maar niet voor lang want een kilometer verder was het weer raak bij John. De tweede keer vandaag, hoe is het mogelijk. Piet stak weer een handje toe maar het bandje dat John aangaf bleek niet op te pompen. Dus weer een nieuwe genomen en voor de derde keer gewisseld. Alle goede dingen in drieën zullen we maar zeggen. Na dit oponthoud konden we verder maar intussen was het ook alweer begonnen met regenen. Dus kwamen we ook nog nat aan op het Hingen. Toch was iedereen nog in opperbeste stemming al is het te hopen dat we de volgende rit wat meer geluk zullen hebben.

Het Fluitend Hert